

Hírmondó

Gelle Község Önkormányzatának lapja

BEKETFA • CSÉFALVA • CSENTÓFA • EGYHÁZGELLE • KISBUDAFA • NAGYBUDAFA • ÓGELLE • PÓSFA

Ingyenes kiadvány • 2018. augusztus • XVII. évfolyam, 2. szám • www.egyhazi.sk • www.obceholice.sk

Visszatekintő

GELLEI 2018. AUGUSZTUS 3-4. FALUNAPOK

Dégner Lilla

DNI OBCE HOLICE

PROGRAM

PÉNTEK:

19.00 ÜNNEPI SZENTMISE - utána koszorúzás az I. és II. világháborúban elesett hősök emlékműveinél, valamint a felújított I. világháborús emlékmű átadása és megáldása

20.30 Nagy Szilárd és Nagy Gergő komolyzenei koncertje a tölgyfa alatt (zongora, nagybőgő)

SZOMBAT:

16.00 GELLE-ABDA barátságos futballmérkőzés a sportpályán

MŰSOROK A KULTÚRHÁZ SZABADTÉRI SZÍNPADÁN

16.30 Gyermekszok: játszóház, légvár, arcfestés

16.30 Pongrácz Mátyás hegedűjátéka, majd a R3D ONE táncsoport műsora

17.00 OLD COUNTRY BOYS műsora

18.00 Sissi – mulató dalok

19.00 „Országúton hosszú a jegenyesor...” Végh Valéria és Matus Ernő nótázik. Kísér: Mezei Ernő és ifj. Mezei Ernő

20.00 Dégner Lilla – musical- és operetttrészetek

20.45 Kovács Koppány műsora

21.30 TOMBOLAHUZÁS

22.00 IRIGY HÓNALJMIRIGY koncert

23.00 Utcabál – Nosztalgiabuli Bíró Tomival

IRIGY HÓNALJMIRIGY

PIATOK:

19.00 SLÁVNOSTNÁ SVĚTÁ OMŠA – po nej kladenie vencov k pamätnikom padlych v I.a II. svetovej vojne

20.30 Večer klasickej hudby pod dubom Szilárd Nagy a Gergő Nagy (klavir, kontrabas)

SOBOTA:

16.00 HOLICE – ABDA priateľský futbalový zápas na športovom ihrisku

KULTÚRNE PREDSTAVENIA SA USKUTOČNIA NA PÍRRODNOM JAVISKU MIESTNEHO KULTÚRNEHO DOMU

16.30 Kreatívne činnosti pre deti, maľovanie na tvár, nafukovací hrad

16.30 Mátyás Pongrácz – hra na husliach a program tanečnej skupiny R3D ONE

17.00 Koncert skupiny OLD COUNTRY BOYS

18.00 Vystúpenie speváčky Sissi

19.00 Hudobný program spevákov: Valéria Végh a Ernő Matus

20.00 Lilla Dégner – úryvky z muzikálov

20.45 Vystúpenie speváka Koppány Kovács

21.30 ŽREBOVANIE TOMBOLY

22.00 Koncert skupiny IRIGY HÓNALJMIRIGY

23.00 Zábava do rána

Kovács Koppány

OLD COUNTRY BOYS

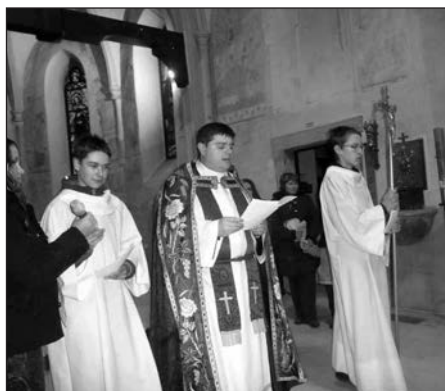
Matus Ernő

Végh Valéria

Sissi

EGYHÁZKÖZSÉGÜNK ÉLETÉBŐL

2018.3.7. - Gyermekkeresztútja

Nagyböjt egyik péntekén egyházközségünk gyermekei, a Názáreti csoport tagjai imádkozták a keresztutat nagy áhítattal. Járták az állomásokat és felváltva olvasták a keresztúti ájtosság imáit.

2018.3.11. - Filmvetítés a kultúrházban

Az Egyházgellei Római Katolikus Plébániahivatal és a Mária Légió tagjai vasárnap délután filmvetítésre hívták meg a kedves érdeklődőket a gellei kultúrházba. A film a Biblia egyik legnagyobb alakjának, Józsefnek az életét mutatta be.

2018. 3. 16. - Bértálmálkozók keresztútja

A bértálmálkozóink is végigjárták Jézus szenvedését. Öröm volt nézni fiataljainkat, ahogy imádkozták az egyes állomások elmélkedéseit.

2018.3.22. - Bibliaolimpia

Iskolánk bibliakörös tanulói az iskolai forduló megírása után Somorján mérették meg magukat tudásukban. Két csapat vett részt Somorján az esperesi fordulóban. Az egyik csapat tagjai: **Virág Zsolt, Farkas Balázs és Sátor Bálint András** voltak, akik az első helyezést érték el. A másik csapat tagjai: **Nagy Zsófia, Cséfalvay Sára és Méri Ádám**, ők harmadikok lettek. Mindkét csapatnak szívből gratulálunk, hiszen egész év folyamán hetente olvasták a Szentírást a bibliakörön, melyhez magyarázatot is kaptak. Az első helyezést elért csapat pedig tovább készült az országos döntőre.

2018. 3. 23. - Családok keresztútja

A nagyböjti időszakban a keresztútjárásában a családok is kivették részüket. A férfiak és feleségek nagy áhítattal imádkozták az állomások imádságait és járták végig a keresztutat.

2018. 4. 16. - Egyházfa

Az Egyházgellei Apostolok Királynéja Curia a „Rózsafüzér Királynéja” praesidium segítségével Egyházán szervezte meg a Mária Légió legnagyobb ünnepét, az ACIES-t. A program a következő volt: bevezető imádság, örvendetes rózsafüzér és az ünnepi szentmise fogadalomújítással. Erre a szentmisére autóbusz is indult. Lélekben feltöltődve tértek haza a kedves hívek.

2018. 4. 22 - 29. - Komáromi Imanap

Az ideai imanapon a Szent András-templom megkapta a basilica minor nevet. Az ünnepi szentmisét mons. Orosch János nagyszombati érsek mutatta be az oltártestvérekkel együtt. Az imanapon magyar főpásztorért valamint magyar papi és szerzetesi hivatásokért imádkoztak a Prohászka-emplékév keretében.

2018. 4. 25. - Bibliaolimpia

Ebben az évben Komáromban került megrendezésre a bibliaolimpia országos döntője. Csapatunk becsületesen készült a megmérettetésre. 15 csapat vett részt a versenyen, akik már mindannyian a saját esperességi kerületükben elsősként voltak. A mi csapatunk ismét nagyon jól szerepelt. **Virág Zsolt, Farkas Balázs és Sátor Bálint András** kitétek magukért, és a második helyezést érték el az országos döntőn. A verseny után megtekintettük az újonnan bazilikává kinevezett Szent András-templomot.

2018. 5.1. - Szombathely

Május elsején a szentantali hívekkel együtt elzarándokoltunk Szombathelyre. Ezen a napon avatták boldoggá Brenner Jánost. Egész napos programon vettünk részt. Dél előtt fo-

lyamán különféle elmélkedések hangzottak el, majd következett az ünnepi szentmise. A szentmise után megismerkedhettünk Brenner János életével, melyet a helyi színjátszócsoporthoz adott elő. Ezután a tanúságtevőket is meghallgattuk. Megszólalt Brenner József atya is, aki a vértanú testvére. Egy nagyon szép és lelkiekben gazdag napot töltöttünk el együtt.

2018. 5. 6. - Elsőáldozás

Hagyományokhoz híven ebben az évben is május első vasárnapja volt a nagy nap a harmadikosok számára. 20 kisgyermek vehette magához először a Krisztus Testét. Nagy izgalommal készültek erre a napra. Először elvégezték a szentgyónásukat, melyre pénteken került sor, majd vasárnap az ünnepi szentmisén az első szentáldozáshoz járultak.

2018. 5. 20. - Pünkösöd

Pünkösöd vasárnapján délután ismét találkoztak a hívek az ógellei kápolnánál, ahol a plébános úr vezetésével imaórát tartottunk.

2018. 5. 27. - Nagymagyar

A nagymagyar Szent Rita búcsúra ismét autóbusszal zarándokoltunk. Volt egy csoport, akik gyalogosan tették meg ezt az utat, és ott csatlakoztak hozzánk. A szentmise végén Öexc. Stanislav Zvolenský pozsonyi érsek-metropolita megáldotta a rózsákat, melyeket hazahoztunk a betegeknek.

2018. 6. 2. - Bérmálás

Egy év felkészülés után fiataljaink szombat délelőtt megkapták a bérmálás szentségét. Halko József püspök úr megkente őket a szent krizmával, és lehívta rájuk a Szentlélek hét ajándékát. 46 fiatal és 2 felnőtt részesült a bérmálás szentségében.

2018. 6. 2. - Szentségimádási lánc a világ körül

A bérmálás szombatján délután bekapcsolódtunk a szentségimádási láncba. 18 ország 840 helyszínén imádkoztak egyszerre a Budapesti Nemzetközi Eukarisztikus Kongresszus tiszteletére.

2018. 6. 26. - Tanévzáró szentmise

Ismét eltelt egy év. Iskolánk tanulói tanévzáró szentmisén vettek részt. A szentmise előtt elvégezték szentgyónásukat. A szentgyónásban a helyi plébános úr segítségére volt még két plébános úr. A szentmise szónoka

Nagy Tibor atya volt, akit az egyházzgellei hívek nagyon jól ismernek. Kedves szavakkal köszöntötte Tibor atya a gyermekeket, tanárokat és jó pihenést, tartalmas kikapcsolódást kívánt a szünidőre.

2018. 6. 29. - Újmisés

Szent Péter és Pál, a két apostolfedelem ünnepén templomunkba látogatott főtisztelendő Bošnják András szenci káplán úr. Az ünnepi szentmi-

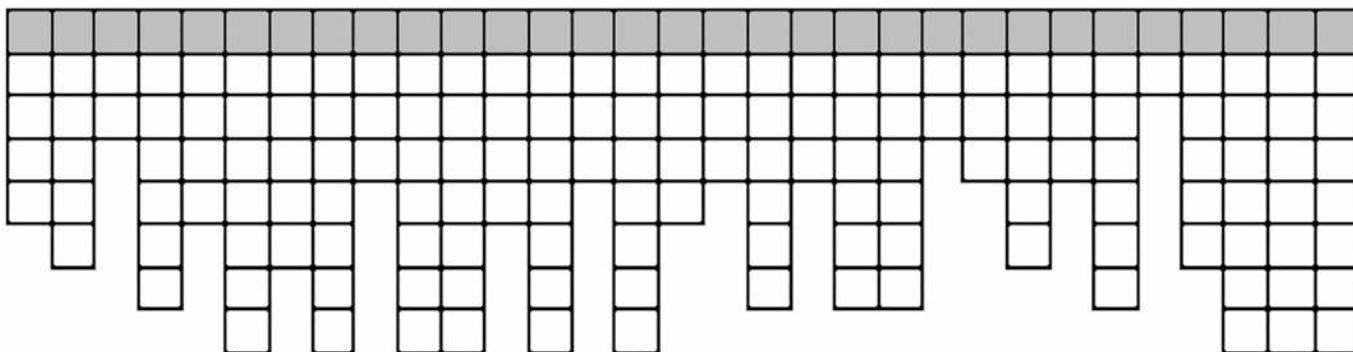
sét ő celebrálta a helyi és a vendég olártestvérekkel együtt.

2018. 7. 1. - Búcsúvasárnap

Templombúcsúnk vasárnapján egy nagyon kedves lelkiatyát köszönthettünk templomunkban, Bognár Istvánt, a győri Székesegyház plébánosát, aki községünkben származik. A szentmise előtt István atya megáldotta a felújított Immaculata-szobrot a templom előtti téren, majd Gábor atyával bemutatták az ünnepi szentmisét.

A rejtvényben egy szenttel kapcsolatos eseményt fejthetnek meg.

1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 28 29 30 31

1. Egyiptom fővárosa.
2. Zsidó királyné.
3. Noémi menyee.
4. Ezen az úton találkozott a feltámadt Jézus a tanítványokkal.
5. ....őszövetségi félsziget.
6. Jakab és János apja.
7. Füstölésre használják a liturgiában.
8. Zakariás felesége.
9. Máté.
10. Mindenkire vigyáz.
11. Nyilakkal megsebesített szent.

12. Kolostor.
13. Örömhír.
14. .... Szent Fülöp.
15. Pál munkatársa.
16. A zsidókat megmentő özvegyasszony.
17. Az első ember.
18. A virágvasárnapot követi.
19. Eszes.

20. A bölcs király.
21. Az ünnep előestéje.
22. Az első asszony.
23. A homlokán hordta Jézus sebet.
24. Zsidó előírások gyűjteménye.
25. Jézus nagyanyja.
26. Mária szülőhelye.
27. Járunk rajta.
28. Delila férje.
29. Hittudós.
30. István király felesége.
31. Küldött.

A Hírmondó előző számában megjelent keresztrejtvény sikeres megfejtői: **Edmár Veronika 7. és Túry Glória 8.** osztályos tanulók. Nyereményüket átvehetik a községházán. A múltkori szám rejtvényének megfejtése: **Mogrovejói Szent Turíbiusz**

Összeállította: **Bohony Irén**

Egyházgellei sikerek a nemzetközi Corvin Mátyás vetélkedőn

Melyik gyerek ne álmodozna időnként arról, hogy egy varázslat segítségével visszarepülhet a régmúlt időkbe, a királyok és királynők korába, s betekinthet azok életébe?

2018. június 16-án hasonló élményben lehetett része azoknak az egyházgellei diákoknak, akik Budapesten részt vettek a Mátyás király- emlékévkapcsán meghirdetett Corvin Mátyás Tanulmányi- és Rajzverseny döntőjén. A Karosi Turul Hagyományörző Íjász Egyesület által szervezett megméretetésre hat Kárpát-medencei országból érkeztek olyan négytagú csapatok, melyek már a regionális elődöntőkön bizonyították tudásukat és rátermettségüket. A 13 döntőbe került csapat a Hadtörténeti Múzeum Márványtermében mérhette össze tudását.

A verseny során a csapatok bemutatták községüket és intézményüket, majd következett az interaktív feladatok megoldása. Az érdekes feladatok nemcsak a tudásunkat tették próbára, de kreativitásunkat, gyorsaságunkat és ügyességünket is. A ren-

dezvény hangulata a reneszánsz korába repített vissza: a szervezők Mátyás korabeli jelmezekben jelentek meg, a szünetekben korhű reneszánsz zenét játszottak. Volt alkalmunk megtekinteni a Hadtörténeti Múzeum fegyvergyűjteményét és a Mátyás-templomot is.

A szombat esti eredményhirdetésekor már nagy volt az izgalom, hisz a szervezők a verseny végéig titokban tartották, kik voltak a legügyeseb-

bek. Nagy örömmre első helyen iskolánk, az Egyházgellei Alapiskola csapata végzett. A győztesek – Puksa Zoé, Rácz Dóra, Sátor Bálint András és Virág Zsolt – értékes díjakkal és feledhetetlen élményekkel gazdagon hagytuk el a verseny helyszínét.

Ezúton is szeretnénk megköszönni a szervezőknek a páratlan lehetőséget és szép élményeket.

Rácz Dóra – 8. osztályos tanuló

Nyári tábor az egyházgellei alapiskolában

Vidám hangulatban teltek az idei nyári tábor napjai az egyházgellei alapiskolások részére. Első osztályosoktól egészen ötödikesekig több mint 30 kisdíák gondolta úgy, hogy a tanévzáró után még visszatér néhány napra a suliba, persze nem tanulni, hanem kézműveskedni, sportolni, szórakozni.

Ami az asztali foglalkozásokat illeti, a gyerekek papírtányérból készíthettek állatkákat: kutyusok, oroszlánok,

leopárdok, papagájok keltek életre. Nagyon nagy sikere volt az üvegfestésnek, melynek során különféle színes mesefigurák kerültek műanyag lapokra, hogy otthon aztán a gyerekszobák ablakait, ajtajait díszítsék. Szalvétatechnikával dolgoztunk, fából készült kis falikepeket, díszes műanyagpoharakat készítették így a gyerekek. Ujjra húzható papírbábuk születtek, színes pillangók, katicabogarak, krepp-papírból tulipánok. A diákok egyik kedvence az arcfestés, a tanító nénik segítségével pókembe- rekké, különféle állatfigurákká, meseszereplőkké változtak.

A kézműves foglalkozásokon kívül mozogtunk, sportoltunk is. Kétszeri alkalommal mozgásterápiás gyakorlatokra és játékokra invitáltuk a gyerekeket, melyekben az elsősök már a tanév során is szereztek tapasztalatokat, egy napon pedig ügyességi versenyt szerveztünk. Volt zsákbanfutás,

lekvároskenyér-majsolás madzagról, múmiák „balzsamozása” toalettpapírból, akadályversenyek, vizes flakonok teletöltése és még más szabadtéri játékok. A versenyzők oklevelet és kis édességet kaptak jutalmul.

A tábor résztvevőit minden nap egy kis tízórával is vártuk. Bundáskenyeret, szendvicset, hot-dogot csemegézhettek a tanulók. Reméljük, minden kisdíák sok szép élménnyel gazdagodott az idei nyári táborban!

A kézművestábor pedagógusai

Lezártuk a 2017/2018-as tanévet

Az idei tanévet is sok érdekes versennyel, egyéb programmal, kirándulással zártuk.

Hagyományainkhoz híven idén is megrendeztük a Bala matematikaversenyt, megünnepeltük a gyermeknapot, megszerveztük az úszótanfolyamot és a természetiskolát. Minden osztály év végi kiránduláson vett részt. Idén a kilencedikesek – a szülői szövetség jóvoltából – Prágában töltöttek felejthetetlen 3 napot. A ballagás és a koszorúcska méltó befejezése volt a tanévnek. Természetesen, idén

sem maradhatott el az év végi szentmise sem.

A legügyesebb tanulóink idén júniusban is meghívást kaptak a polgármester úrtól a községi hivatalba.

A polgármesteri fogadás résztvevői: Viola Flóra (3.o.), Cséfalvay Emma (3.o.), Simon Béla (3.o.), Szögyi Máté (3.o.), Pánis Hanna (5.A), Nagy Zsófia (5.A), Kalina Alex (5.B), Puksa Zoé (6.o.), Sátor Bálint András (6.o.), Cséfalvay Sára (6.o.), Pongrácz Mátyás (7.o.), Méri Ádám (8.o.), Polák Mátyás (8.o.),

Vég Dávid (8.o.), Farkas Balázs (8.o.), Rácz Dóra (8.o.), Virág Zsolt (8.o.), Puksa Virág (9.B)

Július első hetében még nyári kézművestábort szerveztünk az érdeklődőknek. A 36 résztvevő tanuló sok érdekes élménnyel gazdagodott. Szokásunkhoz híven, idén is ott leszünk a falunapon is, ahol arcfestéssel és játékos tetoválással kedveskedünk a vállalkozó kedvű gyerekeknek.

A következő tanév kezdetéig mindenkinek jó pihenést kívánunk!

Trencsik Anikó

„A SZÜLŐFÖLD az a hely, ahol születünk, ott vannak a gyökereink, a nagyszülők, a dédszülők s azok felmenőinek sírjai, és egyáltalán, onnan kapjuk az alap, a kezdeti identitásunkat, ami a legtöbb esetben a legmélyebben meghatároz bennünket. A szülőföld, amihez a múlt köt, emlékek, családi történetek és tárgyak. A gyökerek.

Nem a haza határozza meg annyira az alapvető identitásunkat, hanem a szülőföld. Minél több időt élünk a szülőföldünkön, annál hangsúlyosabb lesz az identitásunkban, és valószínű, hogy a szülőföldhöz való kötődés akkor is erős, ha egyáltalán nem éltünk ott. Egy embernek lehet több otthona is, ám az igazi otthon részben az a mikrokozmosz, ahová hazajár, ahol szeret élni, ahol megvan a maga kis világa, az otthona, ahol jól érzi magát, ahol szeret lenni.” Ez a szülőföld.

Számomra a szülőföld a Felvidék, azon belül is a Csallóköz. És az identitásom is elsődlegesen csallóközi, azután magyar és csak ezután európai. Itt van az a hely a világon, ahol gyermekeim a szülőföldjén, a gyökerei közt nőhet fel, ahol nem idegen. Mert otthon lehet sok helyen az ember, de szülőföldje csak egy van. Nem szeretném, ha az enyémet (miénket), amit én is örökségbe kaptam szüleimtől, bárki is elpazarolná, vagy elvenné tőlük, amikor majdan távozásom után rájuk bízom az összes eddig feltárt és megőrzött kulturális kincsével együtt.

„E birtokunkban lévő, felbecsülhetetlen értékű kincsnek a szülőföld érdekében való kiaknázása, s az így felszabadított energiák összefogása és közös mederbe való terelése nem csak az erre hivatottak, hanem mindannyiunk elsődleges feladata kell, hogy legyen, megmaradásunk, gyarapodásunk, jövőnk érdekében.”

Bedő Zoltánt, a nagyenyedi kollégium egykori diákját, ma sepsiszentgyörgyi publicista íróit idéztem, aki a megpróbáltatásokból igencsak kiosztott szülőföldjéről így ír:

„Szülőföldem?

A hely, ahol tágra nyílt szemekkel először csodálkozhattam rá a világra. Gyönyörűnek találtam, ezért gügyögtem róla valamit, amit a felnőttek bár nem érthettek, hallatára csilingelő nevetésre fakadtak, majd egymás szavába vágva beszéltek hozzám, hosszú percekig keresztül. Ezt viszont én nem értettem, de

a szüleim bársonyos hangja belesimogatta lelkem szűz talajába a boldogság magvait, és a szemek sarkában megbúvó, majd alágördülő örömkönnyekek megöntözték őket, hogy megfogadjanak. S hogy megfogadjanak, az arcomra gömbölyödő hamvas mosoly hirdette félreérthetetlenül.

A hely, ahol a kezdeti mászkálás, totyogás, majd csetlő-botló léptek után első alkalommal élhettem át a járás csodálatos izgalmait, hiszen minden lépéssel újabb szeletét fedeztem fel az engem körülvevő világnak. A hely, ahol anyám ajkáról ízlelgettem a magyar nyelv különös zöngésű hangjait, melyek zsenge lelkem kristályvizében megmártózva, az idő teltevel gejzirként törtek utat ma-

A szülőföld ára

guknak a tudat mély bugyraiból. Megszólaltam, beszélni kezdtem, szavaimmal újra örömkönnyekeket csalva szüleim szemébe.

A hely, ahol játékosan bevezettek a betűk birodalmába, lehetővé téve, hogy az írott szó szárnyain visszaszállhassak a múlt egén letűnt korok dicső történeteinek, szörnyű pusztításainak és csodálatos újrakezdéseinek helyszínére, bizonyosságot nyerve létjogosultságunkról a Kárpátok bércei alatt.

Ezen a helyen kóstoltam bele történelmünk keserű-édes gyümölcsébe, melynek zamata arra ösztökélt, hogy már kamasz fejjel rejtett hegyi ösvényeken bandukolva, erdők mélyén kutaszassam fáradhatatlanul múltunk még fellelhető emlékeit, hogy megsimogassam és összegyűjtsem várromok és határőrházak mohos köveit, ezerszáz éves jelenlétünk cáfolhatatlan bizonyítékait. Sziklák ormain feszültem neki a végtelennek, tágra nyílt szemekkel gyönyörködve a varázslatos erdélyi tájban, melynek kéklő hegyei örök hűséget csókoltak ifjú lelkem érzékeny falára, s szomjas tudóm mohón szívta magába a fenyvesek illatával Isten, népem és az igazság szeretetét.

Ezen a helyen, melyet századok során gyakran dúltak fel gyilkos keleti hordák, mindig eltakarították az üszkös nyomokat, és újra meg újra építettek az összeszorított ajkú székely férfiak, s az asszonyok néma zokogással elsiratva halottaikat, újra meg újra szültek, hogy ismét szárba szökkenhessen az élet. Ezen a helyen, melyet gyakran vettek birtokukba az orosz pusztákról elsa-

badult vad téli szelek és ordas eszmék, mindig akadtak kemény kezű, erős akaratú emberek, akik vihar elültével a dermesztő hideg ellenére ellapátolták, félreseperték a haladást gátló torlaszokat. Akik kissé behűzött nyakkal ugyan, de a kucsomák alatt parázsló szemekkel és konok elszántsággal folytatták mindennapi értékteremtő tevékenységüket, soha nem engedve, hogy a tél vagy idegen hatalom végérvényesen rájuk erőszakolja fagyos akaratát.

Százezrek rajzottak ki erről a helyről a nagyvilágba újkori népvándorlások ismétlődő hullámaiban, s munkájukkal megbecsülést szereztek a magyar névnek a földgolyó különböző pontjain, önérzetükkel rádöbbenve távoli nemzetek tájékozatlan egyéneit a feledésbe merült tényre, hogy magyarok milliói élnek őshonosként a jelenlegi román államhatárokon belül.”

Valakinek ennyit jelent a szülőföld. És még folytathatnám, de az író szavaival inkább még arra szeretném felhívni tisztelt honfitársaim figyelmét, hogy „olyan vész ül nyakunkon, melybe mindannyian belepusztulhatunk. A vést ezúttal saját fásultságunk, önfeledásunk, nemtörődömségünk, felelőtlenységünk és gyávaságunk jelenti, melyek következtében nemzeti létünk végveszélybe került, ezért tenni kell elene. Felismerve a kórt, mely soraink között pusztít, késedelem nélkül neki kell fognunk a baj felszámolásának, és őseink hitével, bátorságával, elszántságával s erkölcsi tartásával kell ezt cselekednünk. Összefogva, és közös akarat-
tal, mert csak így sikerülhet.”

Valóban csak így, és józan megítéléssel sikerülhet azt az átkozott modernkori kórt legyőzni, vagy legalább kordában tartani, amit a nevezhetnék „pénzhajsza minden áron-nak”, s melynek vírusa a „csallóközi aranyláz” megfertőzte és sűrű, átláthatatlan, alattomos köddel borította be a mi széles régiókat is, a mi szülőföldünket, elvakítva és magával ragadva egyre nagyobb számú áldozatát, kimarva lelkükből értékeink eszméjének legutolsó sejtjét is.

Beborította ezt a földet is, ahol élünk, (ahol, mondjuk csak ki bátran, hogy jó élnünk) és szövődményeivel legyengítve a jelen éberségét, és egyre gyakrabban kihasználva kiszemelt, megfertőzött áldozatai gyengeségét, léhaságát, telhetetlenségét, utat nyit a lassú enyészetnek vagy a megkaparintás egyik legalattomosabb formájának.

Ezt a földet akarja, ahol talpunk alatt milliónyi értékes gyógynövény terem, ahová visszajárnak a költöző madaraink családot nevelni, amelynek kiváló termőtalaját borító aranyló búzaföldjein megterem a mindennapi kenyérünk, melynek talajában rejtőzködik az aranyból is többet érő ivóvizünk, zöld mezein haszonállataink legelnek, vizeiben halak, erdeiben vadak nyüzsögnek s próbálnak alkalmazkodni a számukra sajnos egyre hangosabb, veszélyesebb világhoz. Ezt a földet már nem is becsüljük eléggé, és nem csak hogy lépten-nyomon szennyezzük, hanem még árat szabva annak, de sok esetben az értékéhez képest akár „harminc ezüstpénzért” is áruba bocsássuk, elfeledve, hogy a föld azé, aki lakja és műveli, de ha már túladtunk rajta, annak búcsút is mondhatunk örökre. Talán már meg sem érdemeljük.

Közvetítőirodák alkalmazottjainak száza, magánbefektetők, de még a nemzetiségi előjáróink némely ügyeskedői („telekspekulánsok”), is foglalkoznak eszméletlenül (úgymond segítenek) az ingatlanaink értékesítésével, mások kezére juttatásával. Azoknak az értékeknek a jövőjével, melyekért egykor nagyszüleink éltek haltak, s tértek vissza a kilakoltatás, megfosztottság nehéz éveitől, melyeket szüleink nekünk gyűjtögettek tovább fáradságos munkával, hagytak ránk további gondviselésre, megbecsülésre, bízva abban, hogy jó kezekbe kerülnek. De sajnos ez a világ megtévelyodott. Nem baj, lehet, hogy majd kijózanítják azokat, akiknek nem nagyon tetszik, hogy mi itt ebben a tiszta falusi légkörben végre szépen, nyugodtan élünk és együtt tudunk élni másokkal is. Kijózanítják azokat is, akik a már említett céllal törekednek „városias” fejleszteni csendes, békés falvainkat, elvárva, hogy majd mi, alkalmazkodjunk „városias” szokásaikhoz, kultúrájukhoz.

Még senki sem gondolkodott el azon, vajon milyen igazi oka lehet annak, hogy más régiók lakossága ilyen hirtelen a mi vidékünkre akar és tud költözni? Pedig érdemes lenne!

„Szomorú látni, hogy a generációk ma milyen nehezen adják át egymásnak az értékeiket, és egy-egy új nemzedék naivan, meggondolatlanul seprile az asztalról mindazt, amit elődei alázattal összegyűjtöttek. Sajnos sokak szerint nem csak a mindennapi technikai tudás, de a közérkölc, az emberi kapcsolatok is elavultak, ócska lim-

lommá váltak. Pedig az emberi tartás, a tiszta jellem, a bölcs beszéd, a társadalmunkat összetartó szeretet, szolidaritás nem olvadhat, értéktelenedhet el a felgyorsult információáramlás korában sem. Vannak örök értékek, amelyeket alázattal, bölcsességgel, a földi és örök boldogulásunk érdekében irányítóként használnunk kell!” (Böjte Csaba 2014)

A ferences testvér szavai a szomorú igazságról tanúskodnak és sajnos nagyon is időszerűek. Lesöpörjük az asztalról és pénzre tesszük az értékeinket, a múltunkat, még mielőtt tudatosítanánk annak erejét. Árat szabunk szülőföldünknek, és a már említett kór behatása alatt idegen kézre juttassuk a hirtelen meggazdagodás reményében.

Gondoljunk csak bele, hogy mennyi termőföld cserélt már gazdát, s talált olyanra, aki nem szakszerűen felhasználva azt, hanem inkább csak kihasználva, lemerítve a végsőkéig, esetleg még be is szennyezve azt és alatta az értékes ivóvizünket, figyelembe nem véve a rajta megtermő takarmányból hirtelen gyorsasággal előállított élelem minőségét sem.

Mennyi értékes termőföld vált már felesleges építkezési területté különösebb megindokolás nélkül, sokszor a működőképes infrastruktúra elhanyagolásával, csupán magánérdek céljából, ám a településfejlesztés nemes politikája és a lakosság teljesen értelmetlen felszaporítása mögé rejtőzve. De miért felszaporítani? Csak nem a kihálás fenyegeti? Ha nem, akkor pedig vigyázat! A túlszűfolt hajó elsüllyedhet!

Nem csak a főváros túlzott behatása alatt álló régiókat, de már községünk tájékát is megfertőzte ez a kór, és szinte ragályként terjed, magával ragadva a józan ésszt és maga előtt seprerve, sárba hengerelve a lokálpatriotizmust, közérdeket, baráti viszonyokat, a község még tiszta légkörét és jellegét, a szülőföld eszméjét.

Már itt is megjelent néhány, a községnek „mindig és mindenáron önzetlenül segíteni akaró” magánbefektető, aki a lakosság gyors felszaporításában is szándékozik segíteni (minek?), és érthetetlenül, megbotránkozva állnak a tények előtt, mi szerint a községnek minimálisan gazdasági okokból sincs szüksége az ilyenfajta segítségre, mint ahogy az egészséges infrastruktúra, és a község jellege megőrzése érdekében sem.

Megdöbbenő, hogy a közérdeket figyelembe sem véve, megsértődve, de

kizárólag csakis „segíteni akaró” céljuk elérése érdekében képesek ügyességgel és bírósággal fenyegetik azokat, akik, ezt a fajta „önzetlen segítséget” mégsem tartják jónak, s nemes segítőkészségük kinyilvánításaként még a nemzetiségi politikát is előrángatva vádolják meg némelyiküket, orvosolván saját kudarcukat.

Valóság mindez, vagy csak álmodunk? Bármennyire tűnik nevetséges álomnak, mégiscsak tragikus valóság.

Mint ahogyan az is, miszerint az európai nagypolitika és politikusaik is ránk akarják erőszakolni azt, hogy saját szülőföldünkön az örökségünket feladva, idegen kultúrájú és teljesen más mentalitású népeket, úgymond szerencsétlenül járt, ám jól felszerelt elégedetlen és egyre követelőzőbb menekülteket fogadjunk közénk, melyek mentalitása, vallása a másik nemzet megalázásáról, alsóbbrendűségéről szól. Miközben nem veszik észre, hogy néhány száz év után újra már egy egész életképes, tetterre kész iszlám hadsereget engedtek be Európába.

Ezek a „hős hazafiak”, háttérben „Európa jóakarójával” el akarják hitetni velünk, hogy nekünk ez milyen jó, hogy milyen emberiesen cselekednénk, ha segítenénk rajtuk, miközben azok megerősokolják és legyilkolják aszszonyainkat, gyermekeinket. Elvárják, hogy ilyen áron is idegenek tömegének adjunk helyet szülőföldünkön, visszahúzódva, teret biztosítva nekik sajátágos életükhöz, és hogy így is szeressük őket, lassan feladva identitásunkat, hovatartozásunkat, alkalmazkodva az ő vallásukhoz, kultúrájukhoz, elfeledve a sajátunkat. Ez már nem játék!

Ilyen és a hasonló „hazafiaknak” vajon mennyit jelenthet a szülőföld, esetleg mennyit jövedelmez nekik ilyen formájú hazárdozása? Egyáltalán jelent-e nekik valamit a szülőföld?

Azt hiszem, jó lesz végre felébredni és sürgősen tudatosítani, megérteni európainak, külföldinek, hazainak, de főleg nekünk magunknak, hogy a szülőföldet nem szabad áruba bocsájtani.

A szülőföldnek nincs is ára, mert nem eladó.

A szülőföldnek értéke van, számunkra nagyon nagy értéke.

A szülőföldnek felbecsülhetetlen értéke van!

Nárciszok Napja

Április 13-án pénteken községünk immár 18. alkalommal kapcsolódott be a Rákellenes Liga által hagyományosan meghirdetett „Nárciszok Napja” elnevezésű országos pénzdománygyűjtésbe.

Községünk lakosságánál ismét megértésre talált a liga felhívása, lakosságunk emberségből, felebaráti szeretetből, együttérzésből és segíteni akarásból kitűnően vizsgázott. Jelzi ezt az is, hogy községünk területén ezen a napon **1067 €-t** gyűjtöttek össze önkénteseink.

Én, mint a község polgármestere, köszönöm ezt a pozitív hozzáállást a lakosoknak, a másokért végzett munkát önkénteseinknek: **Trencsík**

Anikónak, Rác Beátának, Pongrácz Margitnak, Földes Mártának, Bölcs Máriának, Cseh Annamáriának, Méhes Richardnak, Rác Dórának, Bódis Boglárkának, Várady Mártának, Dávid Zsuzsannának, Süli Jolánnak, Rác Rékának, Péder Veronikának, Dér Andreának és a

főszervezőnek: Kovačičné Majer Máriának.

Végezetül szeretném tolmácsolni mindenkinek a Rákellenes Liga hálás köszönetét, és a ligához csatlakozva előre is köszönjük az együttműködést 2019-ben is.

Vajas Imre

Az elkötelezett egészségügyi nővérek, ápolók áldozatos munkájának elismerése

Május 12. világszerte az Ápolók Nemzetközi Napja annak emlékére, hogy 1820-ban ezen a napon született Florence Nightingale brit ápolónő, az ápolóképzés kiemelkedő alakja.

A már életében legendává vált, rendkívüli akaraterővel megáldott asszony az 1853-56-os krími háború idején a törökországi brit katonai kórházban a tisztaság és a megfelelő ellátás megszervezésével nagyságrenddel csökkentette a halálozási arányt. A katonáktól kapta a Lámpás Hölgy nevet, mert éjszaka is ápolta a betegeket a laktanyafolyosón berendezett kórházban. Angliába visszatérve az emberek hősként tisztelték, és óriási hírnévre tett szert. A róla elnevezett nővérképzőt 1860-ban nyitotta meg.

Több tanulmánya is megjelent nyomtatásban (A kórházakról, Az ápolónőkről). Megfogalmazta, hogy "az ápolónő munkája háromszoros érdeklődést kíván: szellemi érdeklődést az eset iránt, szívbeli érdeklődést a beteg ember iránt, szakmai érdeklődést a gyakorlati munka technikája iránt".

Ápolók Nemzetközi Napja alkalmából rendezett ünnepi esten május 12-én immár ötödik alkalommal jutalmazták meg dunaszerdahelyi járásban dolgozó nővéreket és ápolókat. Az est főszervezői tiszteletüket fejezték ki azoknak az egészségügyi nővéreknek, ápolóknak, akik az elismert brit ápolónő példáját követve elkötelezett és sokszor embert próbáló munkájukkal végzik a beteg emberek ápolását és segítik gyógyulásukat.

Nagy örömünkre a díjazottak között szerepel **Takács Berta** ógellei lakos, aki a dunaszerdahelyi egészségügyi középiskola elvégzése után 1976-ban a dunaszerdahelyi kórház belgyógyászati osztályán kezdett dolgozni. A királyfiakarcrai utókezelési osztályon, majd a felbári geriátriai osztályon dolgozott, 2007-ig a dunaszerdahelyi kórház alkalmazottja volt. Jelenleg Dunaszerdahelyen a nyugati lakótelepen található idősek otthonában rehabilitációs nővérként dolgozik.

Gelle Község Önkormányzata nevében köszönjük és őszinte megbecsülésünket fejezzük ki Takács Berta sokéves áldozatos munkája iránt, amellyel segítette sok beteg ember gyógyulását.

Ferenczi Klaudia: Teremtsd meg magad álméleted!

Ha a könyvem születésének körülményeiről kellene mesélnem, akkor talán azzal kezdeném, hogy mindig is ott égett bennem a vágy, az érzés, hogy könyvet akarok írni. A „majd egyszer“ halogatás sosem adott elég inspirációt arra, hogy valóban nekiüljek és papírra vessem gondolataimat, érzéseimet, hogy ezután megosszam ezt a nagyközönséggel.

2017-ben született meg a gondolat, hogy nekem valami maradandót kell hagynom az utókorra, mégpedig nem más, mint egy könyv formájában. Adni szerettem volna a világnak, adni valamit magamból, valamit, amivel másokat is szolgálhatok, amivel másoknak is segíthetek. 2018 tavaszán, amikor várandós voltam, úgy éreztem, hogy eljött az idő, itt az ideje, hogy megírjam első könyvem, aminek a **Teremtsd meg magad álméleted** címet adtam.

Hogy miért is? Úgy éreztem, hogy ebben a mai világban, ahol az emberek nagy része, talán bátran mondhatom, hogy több mint a fele, elégedetlen az életével, kötelességem tenni valamit, mégpedig úgy, hogy a saját személyes tapasztalataimat és a megszerzett tudásomat átadva, biztatnom kell az embereket egy szebb, boldogabb élet megteremtésére. **Túlságosan nagy kihívás ez?** Én úgy gondolom, hogy nem. Ha az ember szívvvel, őszintén, önzetlenül próbál segíteni másoknak, és a segítség, a tanács, a biztatás a megfelelő pillanatban eljut a megfelelő emberhez, akkor már megérte. Ha csak egyetlen ember életére is lehetek gondolataim által pozitív ha-

tással, akkor már sikerült tennem valamit azért, hogy valaki életét szebbé tegyem. Ez az én célom, a küldetésem, az, ami inspirál és ami lelkesedéssel tölt el.

Az elmúlt két évben hatalmas változások következtek be életemben, amit annak köszönhetek, hogy sikerült a legnagyobbaktól tanulnom. Rengeteg önfejlesztő irodalmat olvastam és hallgattam, és a tanultakat a gyakorlatba átültetve, megteremttem álméletem. Könyvemben ezeket a tapasztalatokat, ezt a tudást osztom meg, azt remélve, hogy mások életére is hatással lehetek. Az álm most valóra vált, itt tartom a könyvem a kezemben, ami 2018 júniusában megjelent Budapesten, és felkerült a legnagyobb könyvesboltok polcaira is. Július 7-én szülőfalumban hivatalosan is bemutatásra került a könyv, ami hatalmas büszkeséggel tölt el.

És hogy hogyan tovább? Kíváncsi-

an várom a visszajelzéseket, miközben lelkesen szervezem a következő előadásokat, fordítom német, angol és szlovák nyelvre a könyvem, és már a második könyv címe is megszületett a fejemben. A következő hónapokban az előadások és könyvbemutatók mellett tanfolyamokat, képzéseket is fogok indítani, amire szeretettel várok fiatalot és idősebbet egyaránt. Mind-egy, hogy 20 vagy 70-80 éves az ember, mindig kell egy cél, egy cél, ami lelkesedéssel tölt el, és amiért érdemes minden nap felkelni. A célom, minél több ember életére pozitív hatást gyakorolni, saját, személyes és hiteles példával mindenkit változtatásra biztatni.

A mottóm pedig?

NE CSAK ÉLD, LEÉLD, TÚLÉLD, HANEM MEGÉLD ÉS ÉLVEZD EZT A CSODÁS AJÁNDÉKOT, AMIT ÚGY HÍVNAK, HOGY AZ ÉLETED!!!

Ha **KAPCSOLATBA** szeretnél velem lépni, vagy bármi kérdésed van, megtalálsz az **Instagramon (ferencziklaudiaofficial)**, **Facebookos weboldalamon (Teremtsd meg magad álméleted – Ferenczi Klaudia)**, ahol videókkal, napi motiváló idézetekkel, bloggal várlak titeket. Hamarosan elérhető lesz **weboldalam is (www.ferencziklaudia.com)**, ahol további meglepetésekkel készülök!

A könyv megvásárolható a **Libri, Líra, Bookline** budapesti könyvesüzleteiben, valamint ezen boltok webáruházaiban, illetve tőlem személyesen. Amennyiben tőlem szeretnél vásárolni, igényedet kérlek üzenetben jelezd, a többit megbeszéljük!

Kívánok neked csodás, kiteljesedett életet!

Ferenczi Klaudia

Figyelem!!!

Ferenczi Klaudia következő előadására 2018. augusztus 18-án, 18:00 órai kezdettel kerül sor a gellei kultúrházban, valamint szeptember 21-én 18.00 órai kezdettel kerül megrendezésre a somorjai kultúrházban.

Gelle búcsúja

A búcsú rendszerint a templom felszentelésének vagy védőszentje nevének az emléknappja. A templom búcsúja középkori eredetű. A templomépítés egyik feltétele a középkorban az volt, hogy minden templomnak kellett legyen védőszentje vagy titulusa. A templom építéséhez püspöki engedélyre volt szükség: „*Senki ne építsen templomot, mielőtt a terület püspöke oda nem megy és a kijelölt helyet keresztel meg nem jelöli*” — írták a Pray-kódelexben. Minden felépült templomnak volt patrocíniuma, védőszent neve, illetve titulusa, templomcíme. Az egyház jog a patrocínium (védőszent) és a titulus (templomcím) között különbséget tesz: védőszentnek azt nevezi, akinek oltalma alá helyeznek valamely templomot, akiről azt elnevezik, titulusnak pedig a nem szentre, hanem valamely hittitokra vagy isteni személyre való utalást (pl. Szent Kereszt, Szentháromság). A korai kereszténység idején még az is szükséges volt, hogy a szent ereklyéjét az új templomban elhelyezték. Később ettől eltekintettek, de választott védőszentnek szenteltek fel minden templomot. A felszentelés évfordulóját pedig mindenkor megünnepelték. De miért hívják

búcsúnak a templom védőszentjének az ünnepét? A templom búcsúja tulajdonképpen azt jelenti, hogy gyónás, áldozás és kiszabott feltételek teljesítése által elnyerhető az erre engedélyezett búcsú. (A búcsú az egyház közbenjárására az ideig tartó büntetések egy részének elengedése meghatározott feltételek mellett, az ember szeretetteljes buzgóságának mértéke szerint.)

Természetes, hogy a templom búcsúja egyúttal a település lakóinak búcsúja, ünnepe is volt. Tudjuk, hogy a katolikus hit újjászületése idején, a 17. században a templomhoz tartozó települések is megünnepelték, s processzióval vonultak az egyházzel templomba az ünnepi misére Lúcséról, Kisfaludról, Cséfaról, Budafáról.

A templom búcsújának ünnepéhez szinte kezdetektől világi szokások is járultak, hisz a társas összejövetelek igen jeles formájává vált. A templom ünnepe mellett a falu ünnepe is lett. A faluból elszármazottak ilyenkor hazalátogatnak, a környező települések fiataljai is ellátogattak a falu búcsújára. Az ilyen sokadalom vonzotta a vásárosokat, akik sátrakban árulták portékájukat (kegyeszerárusok, mézeskalácsosok, játé-

károsok). Illett is a búcsúból ajándékot „búcsúfiát” vinni a rokonságnak, elsősorban a gyerekeknek. Az újabb időkben pedig a komédiások is fölvonultak a búcsún, általában a falu főterén állították föl hintáikat, a lövöldét, s egyéb szerencsejátékos sátrakat.

A búcsú, nem is olyan rég, még a fiatalság számára az ismerkedés, sőt a szülők számára leány- és legénynéző alkalom is volt. A falu búcsúján általában szabadtéri táncmulatságot is tartottak. A vendégeskedés, a nagy mértékű sütés-főzés azonban csak pár évtizedes múltra tekint vissza, ma azonban már elengedhetetlen velejárója a falu búcsújának.

Templomunk búcsúja, mivel védőszentje Szent Péter és Pál, az ő együttes ünnepnapjukon, június 29-én van, a rá következő vasárnap a falu búcsúi ünnepségének a napja.

Kovács László

„MESEAUTÓBAN”

2018. április 14-én községünkben vendégszerepelt a magyarországi Adácsról érkezett **Veritas Színpad**. A *Meseautó* c. romantikus zenés vígjátékot mutatták be. Az előadás előtt Szekecs János rendezővel beszélgettem a társulat alakulásáról, eddig elért sikereiről és jövőbeli terveiről.

● Mikor alakultatok?

- 1974-ben alakultunk, irodalmi színpad jelleggel, a régi felállásból hárman még mindig a társulat tagjai.

● Milyen darabokat visztek színre?

- Főképp operetteket, vígjátékokat. Előadtuk a Mágna Miskát, az Egy csók és más semmit. Színpadra állítottuk a Fiatalság, bolondságot, az Egy szoknya, egy nadrágot valamint Molnár Ferenc: Doktor úr, Nóti Károly: Nyitott ablak c. művét. Az első kimagasló sikert 1983-ban értük el. A Nyitott ablak c. darabunkkal a falusi színjátszók országos találkozójáról a közönségdíjjal gazda-

godva tértünk haza. Ez volt az első ki-robbanó országos sikerünk.

● A társulat hogy fogadta a sikert?

- Természetesen nagyon örültünk. Ezen felbuzdulva fogtunk bele az újabb darabjainkba.

● Mióta működtök a mostani felállásban?

- Körülbelül 20 éve, úgyhogy mondhatni, ez már egy nagyon összeszokott jó kis csapat.

● Egy ilyen összecsiszolódott csapattal Neked, mint rendezőnek szereposztáskor nincs nehéz dolgod, hiszen már tudod, hogy ki milyen karaktert tud a legkitűnőbbben hozni.

- Így van. Bár nyilván van úgy, hogy nem mindenki kedveli, amit kap, de aztán megszereti. Ilyen volt a mostani darabban például az indián karaktere. Ez ugye az eredetiben nincs, de a forgatókönyvíró kitalálta a figurát, és rájöttünk, hogy ez egy fantasztikus jó humorforrás.

● Hogy érzitek magatokat nálunk?

- Nagyon jól, kedvesek és segítőkészek az emberek, kellemes a légkör, finomak az ételek, jó a szállás. Egyszóval minden tökéletes.

● És mit vártok az estétől?

- Nekünk egy a lényeg, hogy közönség legyen. Mi pedig igyekezni fogunk, hogy a lehető legjobbhoz hozzuk ki magunkból, hogy, aki eljön és megtisztel minket a jelenlétével, az jól szórakozzon.

● És mik a jövőbeli terveitek?

- Ez a darab még fog menni kb. másfél évig. Konkrét elképzelés még nincs a következő darabról, de ha választunk, az bizonyára megint zenés vígjáték lesz.

● Merre jártatok már a darabbal?

- Adács környékén, a szomszédos falvakban adtuk elő a darabot, de későbbünk Erdélybe és Szepsibe is.

● Köszönöm az interjút. És sok sikert az előadáshoz!

Méry Mária

Akikre büszkék lehetünk...

Szívet melengettető érzés töltött el, mikor 2017. december 29-én a Duna Televízió csatornáján sugárzott Fölszállott a páva népzenei és néptánc tehetségkutató verseny ötödik évadának döntőjében a hangszeres szólisták, zenekarok és hangszeregyüttesek kategóriában a **Pósfá zenekar** az **Arany Páva** cím jogos birtokosává vált. A tehetségnek és a kitartó munkának meglett a gyümölcse. A felvidéki fiatalok példaképekké váltak. Egy kis faluból négy fiatal útnak indult és nyolc év leforgása alatt az egyik legtekintélyesebb díj tulajdonosává vált. Ország, világ megismerte őket, rajtuk keresztül Pósfát, falunk második legnagyobb falurészét. A fiatalokat Gelle Község Önkormányzata januárban díszoklevélben részesítette, majd a Pósfá zenekar 2018. március 15-én a gellei kultúrházban ünnepi koncertet adott, ahol megcsodálhattuk a zenekar dinamizmusát, melyet a közönség fergeteges tapsviharral díjazott.

Áprilisban egy újabb örömteli eseménynek örvendhettünk, mivel 2018. április 12-én Gelle polgármestereként részt vehettem a felvidéki kitelepítések 70. évfordulója alkalmából rendezett képzőművészeti kiállításon Budapesten. A kiállításra a Magyarország Házának Falk Miksa nevét viselő termében került sor „Kitelepítések

70” címmel. Összesen 41 alkotó 60 alkotását vonultatta fel a tárlat. Az alkotók között szerepelt **Godány Sándor**, falunk festőművésze, aki képein az ember és haza viszonyát boncolgatja. Büszkeség töltött el, hogy hön szeretett festőművészünk legértékesebb alkotásai is megtekinthetőek voltak e színvonalas képzőművészeti kiállítás-sorozaton.

A kiállítás szakmai felelőse a Pozsonyi Magyar Galéria, élén Kalita Gábor publicistával, képzőművésszel.

A Pozsonyi Magyar Galéria kiemelt küldetésének tartja a magyarság számára fontos témák feldolgozását, a jelen tárlat is ebbe a hagyományba kapcsolódik bele. Az immáron gyűj-

teményes tárlat utaztatása és a szervezés lebonyolítása a Szövetség a Közös Célokért társulás védőszárnyai alatt valósul meg.

Az alkotók szemüvegén keresztül élénken vetül elénk a vészterhes kor, ami sokunk számára már csak félve elmondott elbeszélésekből, megkoptott családi fotókról ismert: a jogfosztottság, emberi méltóság sárba tiprásának kora.

Ahány alkotó, annyiféle megközelítésmód, annyiféle anyagban kimerített gondolat, érzés, emlék, vélemény, ami a múlt súlyos eseményeit, sokszor a jelenben is hordozott terheit és traumáit tárja fel. Érzékeny, egyben személyes és kitarulkozó, dokumentáló és feltáró jellegű, erőteljes anyag: egy olyan kor emlékei, amikor a haza, otthon, család, közösség számunkra oly természetes, harmonikus fogalma áttetszővé és törékennyé, majd fájdalommassá vált, egy pillanat alatt szertefoszlott az erőszakos elűzetés során.

Bízom benne, hogy e kiállítás-sorozat hozzánk is eljut, így mi is a felvidéki művészek alkotásai által betekintést nyerhetünk múltunk vészterhes időszakába, amelyet elődeink kénytelenek voltak elszenvedni. Szembeneézhetünk a közösségünk múltban átélt sérelmeivel, traumáival, amely által megoldást találhatunk a jelenkor problémáira.

Vajas Imre

Bérmálkozók**ELSŐÁLDOZÁS****Bibliaverseny**

BALLAGÓ ÓVODÁSOK

Gyorsan eltelt a három év és eljött az idő, hogy óvodáink búcsút intsenek nagycsoportos gyermekeiknek. Útra készen állnak megismerkedni az ABC országgal.

Sok új csoda összekötött bennünket a mi kis mesevilágunkban. Kívánjuk, hogy az iskolában építsétek, bővítsétek tovább ezt a sok csodát.

Sok sikert kívánunk a tanuláshoz!

Póda Erika és Cséfalvay Katalin

Gelle: Balról jobbra: Noseková Ela, Gyökeres Lilla, Horváth Ádám, Vanderková Viktória, Németh Glória, Hencze Bence Péter, Márkus Kinga, Dojčanová Raise

Nagybudafa: Balról jobbra: Mészáros Lili, Nagy Anna, Borzecký Dominik, Vércse Lili, Frühwald Liza

SPORT

Bajnok lett az U19-es labdarúgócsapatunk! Ezzel kapcsolatos cikkünk a következő oldalon olvasható.

Hajrá Gelle!

A területi futballbajnokságban véget ért a 2017/2018-as szezon. Büszkék lehetünk az utánpótlás csapataink eredményeire, mivel nagyon sikeres évet zártak. Pár mondatban szeretném összefoglalni a felnőtt és az utánpótlás csapataink eredményeit .

A felnőtt csapatunknál sajnos nem sikerült a kitűzött helyezést elérnünk. Két tényező jelentősen befolyásolta a csapat eredményességét. Az egyik az edzéstáogatás, a másik a hozzáállásban keresendő, emiatt a csapat nem tudott állandó stabil teljesítményt nyújtani a szezon során. Voltak nagyon jó mérkőzései, viszont előfordult értékelhetetlen teljesítmény is. A 16 csapat alkotta bajnokságban a 9. helyen végeztünk 42 ponttal, 57:56-os gólaránnyal. A csapat 30 forduló alatt 12 győzelmet, 6 döntetlent és 6 vereséget jegyezhetett fel. Legjobb góllövőknek Szerda Szabolcs bizonyult, aki 14 gólt lőtt a szezon alatt.

Az U19-es csapatunk kiemelkedő teljesítményt nyújtott azzal, hogy megnyerte bajnokságot. Ez a győzelem történelmi jelentőségű, hiszen Gelle sporttörténetében még egy csapat sem ünnepelhetett bajnoki címet. Ezzel az elsőséggel lehetőségünk nyílik az 5. ligában való szerepléshez. Ifjúsági csapatunk a 24 lejátszott mérkőzésből 20 győzelmet, 3 döntetlent és 1 vereséget könyvelhetett el. A szezon legtöbb gólját rúgtuk és legkevesebb gólját kaptuk, szám szerint 121:19. A legtöbb találatot Macura Leon szerezte. Összesen 24 gólt rúgott, mellyel bezsebelte a legjobb góllövőnek járó díjat. A csapat egész évben keményen dolgozott, hogy meglegyen a hón áhított első hely. Voltak nehéz pillanatok, de sikerült minden akadályt legyőzni.

Ebben a szezonban az U13-as csapatunk újoncként szerepelt a bajnokságban. A tavaszi fordulókat követően sikerült bebiztosítani helyünket a nagydöntőben, ahol a 3 csoport első helyezettje szerepelt. A csoportban lejátszott 16 mérkőzés mérlege: 15 győzelem és egy vereség volt. A nagydöntőben viszont vereséget szenvedtünk mindkét ellenfélle szemben, így a 3. hellyel kellett beérnie csapatunknak, ami nagyon jó eredménynek számít. Legjobb góllövőnk Bugár Adrián lett 48 találatl!

U11-es csapatunk ősszel a csoport-

jában elért 1. helyezéssel biztosította részvételét az 5-csapatos nagy döntőben. A döntőben kimutakozott az ellenfelek fizikai előnye. Az ellenfél csapataiban sok olyan játékos szerepelt, aki az utolsó évében volt, míg a mi csapatunkat fiatalabb játékosok alkotják. A döntőbeli első csoportkör bátortalan játékát követően, a gyerekek megmutatták, hogy mennyire ügyesek is valójában. Egyik mérkőzésen sem játszottak alárendelt szerepet. A csoportban az 5.helyen végeztünk. A tavalyi eredményhez képest ez nagy előrelépés, mivel 6 helyet sikerült javítaniuk. Házi gólkirályunk Pecsuk Botond Zoltán és Bugár Miklós lett 17 találatl.

Ebben az évben nyitottam egy új csoportot a 2011 és fiatalabb korosztály számára. Minden szerdán 17:45 órai kezdettel labdarúgó edzést tartok a gellei és környékbéli gyerekek számára.

Idén immár 3. alkalommal augusztus 11-én kerül megrendezésre a Major Dezső emléktorna.

Nyári terveim között szerepel egy családi focinap megszervezése, ahol a családok a gyermekeikkel vehetnek részt. A focinap zárásaként pedig tizenegyes rúgó versenyt szerveznék gyerekek és felnőttek számára.

Aki úgy gondolja, hogy szeretne hozzájárulni bármely rendezvény megszervezéséhez, az megteheti a 0915992797-es számon. A rendezvények bevételét az utánpótlás csapatainkra fordítjuk.

Augusztus 20. és 25. között megrendezésre kerül a hagyományos focitábor Gellében.

Jó magam és csapataink nevében szeretném megköszönni mindenkinek az áldozatos munkáját és az egész éves támogatást, amellyel hozzájárultak csapataink sikeréhez. Remélem, hogy továbbra is lesznek olyan helyi vállalkozók és magánszemélyek, akik anyagi támogatásukkal segíteni fogják korosztályos csapatainkat!

Nem utolsósorban örülnék, ha a jövőben minél többen kilátogatnának a csapataink mérkőzéseire és támogatásukról győznék meg a pályán lévő játékosokat.

Hajrá Gelle!

Üdvözlettel a csapatok edzője

Póda Mihály

„mert mi kupakosok vagyunk“

Örömmel tudatjuk a lelkes gyűjtőkkel, hogy csatlakoztunk a SZLOVÁK VÖRÖSKERESZT SÁROSFAI ALAPSZERVEZETE kupakgyűjtési akciójához, így a júniusi gyűjtéshez mi **94 kg kupakkal** járultunk hozzá. Czetli Mónika, az alapszervezet egyik tagja köszönetét és háláját fejezi ki lakosainknak a sikeres kupakgyűjtési akcióért, amellyel a jányoki Méri Krisztínának segítettünk. Krisztína egy 25 éves lány, aki sajnos több, egyenként is súlyos betegségben szenved: izomsorvadás, autoimmun betegség valamint újabban a reuma egy súlyos formája, amelyik miatt már eddigi hobbijait is - origami, papírfonás és festés - nehezen tudja folytatni. Nagyon sok kezelésre, rehabilitációra van szüksége a gyógyuláshoz.

Továbbra is kérnénk a lelkes gyűjtőket, hogy ne hagyják abba, mert nagyon sokat tudunk segíteni egy kézmozdulattal a beteg embereknek!

FELHÍVÁS

TEMETŐRENDELÉS

Felhívjuk lakosaink figyelmét, hogy a Tt. 470/2005. számú törvénye 24.§ alapján a sírhely használati joga a bérleti szerződés megkötésével lép érvénybe. Ezért kérjük lakosainkat, hogy a sírhelyek bérlésével kapcsolatban tegyék meg a szükséges lépéseket. A bérleti szerződések megkötéséhez a gellei községi hivatalban munkanapokon **8.00-tól 16.00-ig**. Bővebb információt a díjakról és a bérleti szerződés megkötési feltételeiről a községi hivatalban kérhetnek **Szem Andreától** a következő telefonszámokon: **031-5545 103, 0911 299383**.

ÖTÖDIK NAGYBUDAFAI BOGRÁCSOS PIKNIK

Június 23-án a „DÓRE-LEVENTE“ téren az immár hagyományos főzőversenyre került sor 12 csapat részvételével. A szervezők köszönetüket fejezik ki a versenyző csapatoknak és a támogatóiknak, mivel nélkülük a rendezvény nem valósulhatott volna meg.

A KUKKÓNIA LEGJOBB KOCSONYÁJA c. versenyre a kocsonyát Cséfalvay Mária pósfai lakosunk főzte. A versenyen a 4. helyezést értük el. Köszönet Mariska néninek, hogy bevállalta ezt a munkai ingyenes feladat teljesítését.

„Ne hagyjátok a templomot s az iskolát!”

Tanuljunk mások hibáiból, amíg nem késő!

Nem, egyáltalán nem akarok most itt pánikkeltő hangulatot kelteni, vagy hasonló jellegű híreket terjeszteni, csak szeretném felhívni tisztelt honfitársaim figyelmét néhány alapvetően fontos dologra, mely fölött az utóbbi években ugyancsak elsiklik a fővároshoz közeli déli régiókban élő őshonos lakosok túlságosan ellazult figyelme.

Már a gyorsforgalmi úttal és az új falufejlesztési-tervvel kapcsolatos írásaimban is, hangsúlyoztam azt a problémát, amelyet akár „csallóközi aranyláznak” is nevezhetnék, és amelynek következménye napról-napra egyre jobban megkeserítheti az itt élők minden napjait, amennyiben annak meg gondolatlanul, felelőtlenül egyre nagyobb létjogosultságot adnak. Békés jellegű lakhelyünk megőrzésének fontosságát, s az arra leselkedő veszélyeket a szülőföldről szóló gondolataim is jelezni igyekeznek polgáraink felé.

Bár elveim és előítéleteim általában a dolgokról való meggyőződésnek adnak hangot, mégis megnyugvással töltött el, Öry Péter, Csallóközcsütörtök polgármesterének a Csallóköz című hetilap idei 23. számában megjelent írása, mert az előző írásaimban említett gondokkal kapcsolatos aggodalmaimat, nemcsak hogy igazolja, hanem még a legújabbakat s talán a legfájóbbat és az azokat megelőző összefüggéseket is felvázolja. Ez pedig egyebek közt nem más, mint falvaink magyar tannyelvű alapiskoláinak egyre bizonytalanabb jövője.

Ezt már komolyan kell venni, amíg nem késő! (Félő, hogy már igen.)

A felvetett problémáról szinte azonnal és önkéntelenül Reményik Sándor verse, a „Templom és iskola” jutott eszembe, melynek egyik sora ez oknál fogva lett írásom címadója.

Aki emlékszik arra a folyamatra, végtelen kálváriára és sok minden más nehézségre, áldozatra, amibe került a szlovákiai magyar tannyelvű oktatás, és iskoláink létrehozása a világháborút követő időszakokban, az bizonyára igazat adva nekem, megéri e dolgok jövőjével kapcsolatos aggodalmaimat.

Ahhoz, hogy egy iskola működőképes maradjon és korrallal haladó minőségű oktatást tudjon nyújtani, jól felszerelt tantermekre, kellő mennyiségű diákra, szakmailag felkészült tantestületre, jó menedzsmentre és a lehető legjobban együttműködő szülőkre van szüksége. Amennyiben e tényezők valamelyikénél bizonyos hiány lép fel, az esetben nagyon könnyen nemcsak támadások célpontjává, hanem idővel azok áldozatává is válhat.

Köztudott, hogy a környező magyar tannyelvű iskoláink (beleértve már a gellei alapiskolát is) ma már nem csak gazdasági vagy személyes gondokkal küszködnek. Általában az egyik legsérülékenyebb oldaluk – mely jelenleg a bezárásuk egyre gyakoribb oka is –, nem más, mint a gyermekek másik, akár távolabbi, ám úgymond „jobb iskolába” (ami nem is olyan biztos) való beirattása, időközbeni áthelyezése – vagyis az anyaiskola kapacitásának fokozatos, „meggondolatlan” felszabadítása. E jelenség tényleges okára mielőbb fényt kell deríteni és tudatosítani, hogy ez a lehető legrosszabb megoldás! Sürgősen el kell gondolkodni azon, hogy feltétlenül okosabb megoldásokhoz, kompromisszumokhoz kell folyamodni! Jó példa erre, amikor a futballcsapatához akkor is hű marad a szurkolótábor, hogy ha gond van a futballal, viszont a nemtetszését őszintén kinyilvánítja, hogy az abból tanuljon, és tanul is, mert

nincs más választása.

Hasonló esetekben egyértelműen nyílt lapokkal kell játszani, mivel feltétlenül működni kell a pedagógus-szülő kapcsolatnak, s gyermekeink jövőjére való tekintettel szigorúan félre kell tenni bárminemű előítéletet, elfogultságot – akár szülő vagy az iskola részéről! Magunkba kell szállni, és a nehéz időket megélt iskoláink fennmaradása érdekében át kell értékelnünk a helyzet súlyosságát, mert a lassan kiürült iskolákba majd beköltözik más! Mondhatnám úgy is: ha nem lesz jó nekünk, jó lesz majd másnak. *Lásd: <https://ma7.sk/kozelet/oktatas/nagyszarvan-egyelore-nem-lesz-szlovak-iskola>*

Megjegyzem, nem az új idők, a tanítónál egyre okosabb szülője szólal meg belőlem, hanem egyszerűen a szakmai-és élettapasztalat.

Annak idején, diákéveimben szüleim tiszteletre és alázatra intve mindig alaposan kioktattak, amikor gyerekésszel bírálni merészeltem valamelyik tanítóm számomra éppen nem tetsző módszerét. Az idő végül bebizonyította szüleim igazát az akkori pedagógusok példamutató szakmai és nevelői felkészültségükkel kapcsolatban.

Ne kövessünk el tehát hibákat még ezen a téren is. Inkább okuljunk a szomorú valóságból és kezdjünk el végre gondolkodni!

A fenti problémák rohamos súlyosbodására és orvoslására sürgősségére való tekintettel bátorkodom teljesen jó szándékkal a kedves hazai olvasók figyelmébe ajánlani Öry Péter, Csallóközcsütörtök polgármesterének az előbbieken már említett írását, melynek a gellei Hírmondóba való megjelenítéséhez tőle személyesen kértem és kaptam hozzájárulást.

Nagyszarva esete, és ami mögötte van

„Dübörög a gondmentes” együttélés a Felső-Csallóközben (is). Az elmúlt napokban, a közbeszédben és a médiában jelentős figyelmet kapott a nagyszarvai szlovák iskola nyitásának kérdése. A

településen kizárólag magyar tannyelvű oktatási intézmény van. Valójában azonban Nagyszarva esete csupán végkifejlete egy folyamatnak, és egyben egy másik sorozat vélhető kezdete.

Miről is van szó? Nézzünk picit a dolgok mögé! A Felső-Csallóköz és az itteni települések nagy része magyar többségű falu volt még a 1990-es évek derekán. Ezt követően elkezdődött a

főváros vonzáskörzetében a „lakóparkok” építése, és az országon belüli migrációnak köszönhetően ezek megtöltése máshonnan érkezett lakossággal. Első körben a szenci járás magyar településein zajlott le a nagybani bővítés. Örültek is a faluk, minden irányból hallhattuk, hogy „micsoda fejlődés van”, nézzük csak, hogy épülnek a szebbnél szebb házak és negyedek!

Amikor a szenci régió kezdett betelni, a befektetők (vagy telekspekulánsok) elkezdtek a Dunaszerdahelyi járásba is beszivárogni, itt is elindult „az óriási fejlődés”. Ekkor már számos településen zuhant 80-ról 20-30 százalékra a magyarok aránya – a sikeres „fejlesztéseknél” köszönhetően.

Szépen csendben dolgozott a nemzetállami eszme végrehajtása, hiszen csak-csak hegemonná vált a lakosság az adott településen. A Dunaszerdahelyi járás még úgy-ahogy tartotta magát, de lassan az „örömteli fejlődés” elérte hatását, és egyes települések lélekszáma 300-ról 4000-re duzzadt.

Csupán halkán jegyzem meg, hogy a kerületi, járási, na meg egyes önkormányzati szervek sem nagyon gondolkodtak azon, hogy a területrendezési vagy építésügyi eljárások során megvizsgálják a lakópark-építés kérdését a teljes infrastruktúra létének szemszögéből. Minek is tennének ilyet, őket nem érdekli, van-e elegendő víztisztítási kapacitás, hogy mennyi az óvoda befogadóképessége, bírja-e az úthálózat a terhelést, hol van orvosi rendelés, esetleg járda létezik-e, sorolhatnám még.

De hát, ezek a kérdések nem is lehetnek fontosak, minek az ilyennel foglalkozni, ebből nincs haszon. Azt sem lenne különösen gond az internetről összeollózni, hány hektár cserélt tulajdonost az állami restitúciók alkalmával, és ki vagy kik is állhatnak a háttérben... Végül is a lényeg a „biznisz” vagy nem?!

Szépen lassan eljutottunk oda, hogy a „micsodafejlődés” eredményeként létrejött vízszintes bérlakási rendszer egyik égető gondja lett az oktatás kérdése. Na, nem a „megmentett” magyar kisiskolák vetületében, hanem a régióban lakó (egyébként tartósan más lakhelyen jegyezett) többségi polgártársak lurkóira nem jutott elég hely. A kutya sem gondolta volna, hogy ez így lesz, igaz-e, tisztelt olvasó? **Dübörög az**

együttélés meg a biznisz, a többi meg kit érdekel?

Első körben a somorjai szlovák tannyelvű iskola telt meg, ekkor kezdődött a kerületi oktatási hivatal keringője, keressünk kapacitást címszó alatt. Az valahogy meg sem fordult a fejekben, hogy ha már oly becsesen jóváhagyták az összes szervben a „fejlesztéseket”, talán kellene egy új iskolát építeni a régióban. A szenci és a malackai járásban épült vagy 15 sulis, de hát „ide hozzánk” mégse járja.

Az igazi „áttörést” az jelentette, amikor néhány aktív és felpaprikázott polgártárs – farkast kiáltva – sajtózni kezdte, hogy bizony sérülnek a jogai. **Próbálkozás volt már Egyházgellében** is, mert majd ott lesz az úgynevezett gyorsforgalmi út vége, s mégiscsak kellene oda egy többségi nyelvű iskola, **hiszen fejlődni fog ez a falu is!** Időközben aktív lett a kerületi hivatal is, tanácskozott, ügyet oldott, addig-addig főzte, mígnem kitalálta, hogy a régióban önhatalmúlag, az önkormányzatokat megkerülve kötelező szlovák oktatási körzeteket hoz létre. Javasolta pedig Úszor községe, hogy épít iskolát, csak adjanak rá nyolcszázezer eurót támogatásként az államéből. Ezt úgy elutasították, mint a pinty! Nincs erre pénz. **De lehet fontosabb nemzetállami feladat, mint más iskolába beülni?!**

A kérdéseket természetesen azzal is lehetne folytatni, hogy vajon már azon kormánypárt, amely „megmenti a magyar kisiskolákat”, milyen elv szerint, esetleg milyen céllal vezeti azon hivatalt (kerületi és államtitkári szinten is), ahol ezek a bölcs döntések születnek.

„Nagyszarván egyelőre nem lesz szlovák iskola. Többen, szlovák nemzetiségűek is hangot adtak azon véleményüknek, nem tetszik nekik, amilyen színben falujuk az utóbbi időben a média feltűnteti. Annál is inkább, mert a magyarok és szlovákok békekészen éltek eddig, most pedig felbolydult méhkasra hasonlít a község.” (A szerző megj.) *Lásd: <https://ma7.sk/kozelet/oktatas/nagyszarvan-egyelore-nem-lesz-szlovak-iskola>*

Nagyszarva esete a tömören leírt folyamatnak a végkifejlete, de egyben valami másnak a kezdete. Ma Nagyszarva, holnap Egyházgelle, aztán Csallóközcsütörtök, majd Lég, szépen sorban,

szeletelve-szalámizva, ahogy illik. Hogy ezt a folyamatot mennyire gyorsíthatja fel az „évszázad infrastrukturális fejlesztése”, a Pozsonyt Dunaszerdahelylyel összekötő gyorsforgalmi út utáni –várhatóan – drasztikus „fejlesztési hullám”, azt nem is akarom külön leírni, mert sejtése mindenkinek lehet róla. Egy dologban biztosabbat tudok állítani: közösségi önreflexiókat erőteljesen meg kell fogalmaznunk, mert egyébként elveszünk.

Hogy mit lehet tenni ilyen esetben?

Kőszá gondolatként az jutott eszembe, hogy az EU közepén, azaz Belgiumban tilos, hangsúlyozom: tilos a nemzetiségi összetételt megbontó módon egy-egy községet bővíteni. Svájcban az önkormányzat szavaz arról, hogy kinek ad lakhatási lehetőséget egy településen. Micsoda illiberális államok ezek, ki gondolta volna!

Az igazság a részletekben van, tartja a mondás. Eszembe jutott az, amikor a jelenlegi közlekedési miniszter a gyorsforgalmi útról pártja lapjában (2017. júliusi szám) emígy nyilatkozott: „

Az R7-es gyorsforgalmi út nemcsak lerövidíti az utat a főváros és a déli régiók között, de a befektetők számára is attraktívabbá teszi az országnak ezt a részét. Ennek következtében a régióban emelkedik majd a telkek és az ingatlanok értéke”. Sokatmondó megállapítások ezek.

Summa summarum: úgy megmentettük a kisiskolákat, hogy csak! Nincs itt semmiféle feszültség, épül a nemzetállami eszme jegyében minden, mi szem s szájnak ingere.

Nekünk pedig talán egy, a felvidéki-csallóközi őshonos kisebbséget védő törvény kellene, és kevésbé a látványos megfelelési kényszer szülte marketing-megjelenés.

Öry Péter, az MKP OT elnöke

Nagyszarva legújabb története, amely még a miénk is lehet, és amelynek még közel sincs vége, csakis a felvidéki „micsodafejlődésnek”, valamint a sok magánbefektetőnek, „telek spekulánsnak” és az azokat naivan támogató őshonos lakosság egy részének köszönhető, akiknek csak gratulálni lehet, mert „végre sikeresen” bebizonyították, hogy „a fagyis tényleg visszanyalhat”.

Folytatás a következő oldalon->

Reményik Sándor

TEPLOM ÉS ISKOLA

Ti nem akartok semmi rosszat,
Isten a tanútok reá.

De nincsen, aki köztetek
E szent harcot ne állaná.

Ehhez Isten mindannyitoknak
Vitathatatlan jogot ad:

Ne hagyjátok a templomot,
A templomot s az iskolát!

Ti megbecsültök minden rendet,
Melyen a béke alapul.

De ne halljátok soha többé
Isten ígését magyarul?!

S gyermeketek az iskolában
Ne hallja szülője szavát?!

Ne hagyjátok a templomot,
A templomot s az iskolát!

E templom s iskola között
Futkostam én is egykoron,
S hűtöttem a templom falán
Kigyulladt gyermek-homlokom.
Azóta hányszor éltem át ott
Lelkem zsenge tavasz-korát!
Ne hagyjátok a templomot,
A templomot s az iskolát!

A koldusnak, a páriának,
A jöttmentnek is van joga
Istenéhez apái módján
És nyelvén fohászodnia.
Csak nektek ajánlgatják templomul
Az útszélét s az égbolt sátorát?
Ne hagyjátok a templomot,
A templomot s az iskolát!

Kicsi fehér templomotokba
Most minden erők tömörülnek.
Kicsi fehér templom-padokba
A holtak is mellétek ülnek.
A nagyapáink, nagyanyáink,
Szemükben biztatás vagy vád:
Ne hagyjátok a templomot,
A templomot s az iskolát!

„Ne hagyjátok a templomot s az iskolát!” (Folytatás az előző oldalról)

Nem is kellene ide a miniszterelnökünk hősi és fenyegető szavai, mert felénk úgy tartja híres vendégszeretetünk, hogy „ha már egyszer az otthonunkba fogadtunk valakit, annak mégiscsak illik kielégíteni óhaját, kedvében járni”, főként, ha még joga is van hozzá. De hisz itt senki nem is akar semmi rosszat, csak a jogait. Meg hát nincs is az a polgármester, önkormányzat, de talán még a Teremtő sem, aki országunk törvénye ellen akarna szegülni.

Sajnos, ez már a keserű valóság. Azt azért jó tudni, hogy önkormányzatunk tagjai egy-két polgári aktivistával együtt azért mégis csak a fentiekben említett behatások ellen küzdött és küzd becsületesen, még ha kisebb-nagyobb buktatókkal is. Ám hirtelen valamilyen „számunkra teljesen ismeretlen”, alattomos külső erőnek köszönhetően az egész eszme mégis megoszlott, összeomlott, és egy szerencsétlen ellenségeskedéssé fajult, mindezt jogi úton szándékozó sérelemorvoslással való fenyegetőzésekkel tetézve. Ez nevetséges és egyben

tragikus is. A tragikus benne az, hogy az illetékesek egyáltalán nem tudatosítják a falunkra, közre és a régiókra károsan kiható, egyébként nagyon is (ön-)tudatos és éppen hogy a maguk hasznát hajtó tevékenységük súlyát. A nevetséges viszont az, hogy mindennek az önmagasztáló ellenkezőjét el is akarják hitetni velünk.

Nos így állunk itt, az „egymást szerető és tisztelő” őshonos lakosok a Csalóköz szívében a harmadik évezred elején. Néhányan szinte észvesztve – akár „némi aprópénzt is meg-megcsörrentve zsebükben” – és „demokráciát” kiáltva, melyről már Winston Churchill is megmondotta, hogy az egyáltalán nem jó, de sajnos, jobbat még nem találtak ki.

Ne feledjük azonban, hogy a demokrácia csak is arról szól, hogy nem csinálom azt, amit nem akarok, nem pedig arról, hogy mindennel azt csinállok, amit akarok. Még akkor sem, ha az történetesen a saját tulajdonom, de legfőképp akkor nem, ha az egyértelműen a közösség rovására válik!

Iván Lajos

Pósfa polgári társulás

A NYUGDÍJASKLUB ÉLETÉBŐL

Június 2-án már 8. alkalommal szerveztük meg a hagyományos gyermeknapot a helyi futballpályán. Mint az előző években, most is biciklis felvonulással kezdődött sok gyermek részvételével.

A biciklis felvonulás után minden gyermeket palacsintával és üdítővel vártak a nyugdíjasok.

Különböző programokat és játékokat szerveztünk számukra. A legnagyobb érdeklődés a téstaevést, a lovaglást, a kapura rúgást és a cukorkaesőt övezte.

Köszönetet mondunk minden támogatóknak, akik hozzájárultak a gyer-

meknap megszervezéséhez és a nyugdíjasklub összes tagjának, akik segítségével a szép gyermeknap nem valósulhatott volna meg.

Hálásak vagyunk Tomacsek Dávidnak, aki a jó hangulatról gondoskodott.

Június 26-án nagy brigádmunkát valósítottunk meg a nyugdíjasklub épületében és annak környékén. Köszönetet mondok azoknak a nyugdíjasoknak, akik részt vettek ezen a brigádmunkán.

Álló Anna

Költészet napi megemlékezés Gellében

2018. április 11-én a magyar költészet napja alkalmából ünnepi megemlékezésre került sor a gellei Templom téren. Bevezetőben a helyi alapiskola tanulói, **Puksa Virág** és **Sátor Izabella Zsófia** szavalatát hallgathatták meg a költészet kedvelői. **Vajas Imre**, Gelle Község polgármestere ünnepi beszédében kiemelte: „A magyar

kultúra és benne a magyar költészet mindannyiunk személyes ügye, főként itt Felvidéken, a magyar kisebbségben élőknek.“ Külön köszöntötte **Zirig Árpád** költőt, író, Gelle, szűkebb pátriája Beketfa szülőltjét, akinek tiszteletére egy emléktáblát helyeztek el a költő által elültetett platánfa elé. Az emléktábla leleplezése után Zirig Árpád ez alkalomra írt versét mondta el. Az emléktábla a „Fát ültettem“ c. vers utolsó sorát tartalmazza: „Ha majd porladó anyaggá omoltam, e fa suttogja el néktek, hogy ki voltam.“ A költő hangsúlyozta, mindenki nyomot hagy az életében, amely a jövő nemzedék számára lesz igazán fontos. Az ünnepi megemlékezésen **Csölle Erzsébet**, **Mészárosné Soóky Mária** és **Kováčičné Majer Mária** előadásában egy-egy verset hallgathattak meg a költészetkedvelők.

Bognár Laura

Zirig Árpád:

Fát ültettem

Kárpátoki kis platánfa,
kívánom, hogy nőjön nagyra.
Hideg hóvihar ha megtépdesi,
füttyüljön a kemény fagyra,
hogy regimentnyi magyar gyerek
játszadozhasson el alatta.
Nőj büszkén több száz évig.
Legyél jelzőtorony,
legyél élő vár,
melyet naponta megsimogat
az arany napsugár.
Legyen e fa madárlak,
a jövőnek ültetem
nem a mának,
legyen több száz,
legyen ezer társad.
Ha örjögő baltások rád találnak,
legyél acél, ellenálló,
én ilyenek reméllek, látlak.
Ne adj otthont kuviknak,
Fészekrabló szarkának.
Hagyatékom ennyi:
reményfa legyél,
szeressen a tavasz,
tiszteljen a tél.
S ha én végképp
porladó anyaggá omoltam,
e fa suttogja el néktek,
hogy ki voltam.

Önkormányzati hírek

A Hírmondó márciusi számának megjelenése óta ötször ülésezett a testület: március 27-én, április 17-én, április 24-én, május 29-én és június 26-án. Rövid krónika az elmúlt hónapok legfontosabb programjairól.

2018. március 27.

- A **nagybudafai óvoda felújítására** kiírt közbeszerzésre első körben csak egy vállalat jelentkezett, azonban az általuk beadott árajánlat meghaladta a felújítás költségvetését. A második forduló sikeres volt, a kivitelezést a **gellei székhelyű CETBAU Kft.** Nyerte el. A felújítás megkönnyítése érdekében a nagybudafai óvoda átmenetileg a nagybudafai kultúrházban üzemel.
- **Március 15.** alkalmából megemlékezésre, majd a **Pósa zenekar ünnepi koncertjére** került sor.
- Kivágásra kerültek a község tulajdonában lévő **beteg és balesetveszélyes fák.** A Templom téren álló **tölgy veszélyes ágait** szakemberek eltávolították.
- 2018. április 10-én **tavaszi lomtalanításra** került sor.
- A község ajánlatot kapott a **közvilágítás teljeskörű modernizációjára** és a hiányzó közvilágítás kiépítésére (LED lámpatestek, automatikus ki- és bekapcsolás), valamint a **hangszórók és az őket összekötő hálózat teljes cseréjére.**
- A képviselő-testület egyhangúlag támogatta a kisbudafai közbirtokosság kérvényét, mely szerint a **kisbudafai temető** mellett elhelyezkedő területet szimbolikus 1 eurós bérleti díjért a községnek felajánlja, amennyiben a község vállalja, hogy a területet rendezi, kiépíti a hiányzó közvilágítást és áramellátást, a temetőt csatlakoztatja a községi vízhálózatra és rendbeteszi a temető kerítését.
- A testület megbízta a polgármestert az óvoda melletti lakások **parkolójának átépítésével** - az úttesttel párhuzamos parkolást az

úttestre merőleges parkolás váltja fel. A testület szintén határozott a "9-es és 18-as bérházak" parkolójának rendezésére a parkolóhelyek felfestésével.

- A **"bektői lakónegyed"** beruházója a testületi ülés megkezdésekor adta át költségvetését és megvalósítani kívánt tervezetét a testület tagjainak. Mivel a tervezet megtárgyalása nem szerepelt a napirendi pontok közt és a testületnek nem volt lehetősége átnézni a benyújtott dokumentációt, így a tervezet megtárgyalására külön egyeztetés valósul meg 2018. április 17-én. Az egyeztetés elején a beruházó 30 percen ismertetheti terveit.

2018. április 17.

A márciusi ülés egyezsége értelmében április 17-én, kedden, **zárt ajtós tárgyalásra** került sor a nagy port kavart "bektői lakóövezet" kérvényezőjével. A kérvényező 18-18.30 óra között ismertette terveit és elképzeléseit a község képviselő-testületével, majd 18.30-tól a képviselők zárt ajtók mögött tárgyaltak az ügyről.

Fontos megjegyezni, ez nem hivatalos testületi ülés volt, hanem tárgyalás, egyeztetés, hogy jobban megértsük a befektető és a képviselők álláspontját. A tárgyalás eredményeként a 2018. április 24-i, soros ülésen a testület nyilvános szavazással újra szavaz a kérvénnyel kapcsolatban.

2018. április 24.

- A polgármester beszámolójából megtudtuk, hogy a **nagybudafai óvoda** átépítése során problémák merültek fel. A bontás során elszakadt egy vízvezeték, amely a szomszédos vállalatnak szolgáltatja a vizet és nem szerepelt az óvoda területének rajzain. A bontás során szintén kiderült, hogy ugyanezen a területen fut egy gázvezeték is, amelynek nem ott kellene futnia. Szerencse, hogy ezt a vezeték

még időben észrevették. A polgármester, az említett vállalat és az átépítés kivitelezője elkezdtek az áthelyezéshez szükséges lépéseket.

- Áprilisban, a **költészet napja** alkalmával **Zirig Árpád** tiszteletére helyeztek el egy emléktáblát a költő-író által ültetett fa mellett a Templom téren. Szintén ebben a hónapban a **felvidéki magyarok kitelepítésének 70. évfordulója** alkalmából nyílt kiállítás Budapesten, a Magyarország Házában, ahol **Godány Sándor** festőművész képei központi helyen kerültek kiállításra, így hirdette községünket és a benne alkotót.
- Az idei Náciszok Napja adománygyűjtés során a község lakói 1067 euróval járultak hozzá a rákkal küzdők gyógyulásához.
- Szintén áprilisban lépett fel községünkben az **adácsi amatőr színjátszókör** Meseautó című darabjával; Nagybudafán és Ógellén **tavaszi brigád** szerveztek, valamint a község benevezte a Templom tér mocsári tölgyét az Év Fája versenybe.
- Az áprilisi ülésen újra szavazásra került az a nagy port kavart indítvány, amely a **bektői** kataszterben egy lakónegyed kiépítését célozta. Hosszas vita után a szavazási eredmény a következő lett: a tervezet ellen azok szavaztak, akik az aláírásgyűjtéshez is nevüket adták: Bohony Irén, Láng László, Viola József, Usačov Péter, a kérvényt támogatók: Cséfalvay János, Menyhart Blanka, Pecsuk Péter, Ravasz Béla, Süli Béla.

2018. május 29.

- Befejezés előtt áll az **I. világháborúban elesettek emlékművének** felújítása, ami a Bethlen Gábor Alap támogatásával készül el.
- Folyamatban van a **közvilágítás és a községi hangosbemondó-hálózat** felújítása.
- Átépült a **gellei óvoda előtti par-**

koló: az úttestre merőleges parkolás több autónak biztosít parkolási lehetőséget.

- Áthelyezték a **nagybudafai óvoda** felújítása közben felfedezett víz- és gázvezetéseket, így folytatódhat az óvoda átépítése.
- A **Templom tér** átépítését finanszírozó pályázat kötöttségi időszaka lejárt, így lehetőség nyílt a kilátást akadályozó növényzet cseréjére.
- A májusi időszakban **Anyák napi műsorra** és május 15-én **babafoadásra** került sor. A fogadáson 21 gyermek szülei kaptak 100 eurós ajándékutalványt.
- A képviselő-testület **beketfai lakótelepről** szóló áprilisi határozatát a polgármester – a törvény által biztosított jogaival élve – felfüggesztette. Annak újratárgyalásához a képviselők kezdeményezésére és elfogadásához a szavazatok 3/5-ös többségére lenne szükség.
- A ViWo Kft. és a Cushman & Wakefield vállalat érdeklődését fejezte ki a nagybudafai kataszterben elhelyezkedő, a község fejlesztési tervében **ipari zónaként** vezetett terület megvásárlására és ipari célú felhasználásának fejlesztésére. A vállalatok képviselői bemutatták cégeiket és elképzeléseiket, valamint kérték a képviselő-testület támogatását a fejlesztési munkálatokat megelőző adminisztratív munka elkezdésére.

2018. június 26.

- Befejeződött a község **közvilágításának modernizációja**. A kivitelező cég árajánlatot nyújtott be az eddig meg nem világított utcák és területek közvilágításának installációjára. Ez a meglévő beruházás mellett 48 hónapon keresztül havi 500 eurós befektetést jelent a községnek.
- A **hangosbemondó** modernizációja miatt előreláthatólag 3 héten keresztül szünetelni fog a hirdetés a faluban.
- Pozitív előrelépés történt a Cséfat Gellétől elválasztó **R7-es gyorsforgalmi út** ügyében. A végső tervezet gyalogos és kerékpárforgalomra al-

kalmas **felüljáró** kiépítésével fogja biztosítani a cséfaiak átkelését a többi falurészbe. Szintén cséfaik vonatkozású hír, hogy a cséfaik kultúrház nagyterme új padlót kap, a termet kifestik, valamint felújítják a kultúrházba vezető lépcsőt és járdát.

- A község vendégül látta az alapiskola 18 **sikeres tanulóját**; Gelle képviseltette magát az **abдай falunapon**; bajnok lett az **U19-es labdarúgócsapat**; folytatódik a **nagybudafai óvoda** felújítása, mely augusztus végére készül el, hogy az új tanévet teljesen felújított, nagyobb kapacitású épületben kezdhesék a gyerkőcök.
- A júniusi ülésen a testület elfogadta a 2017-es év **zárszámadását**, valamint a 2018-2023-as időszakra vonatkozó **szociális szolgáltatások közösségi tervét**. Az utóbbi dokumentum az ápolási szolgáltatások támogatásának alapfeltétele.

Felhívás

Községünkben egyre nagyobb problémát jelent a szennyvízgazdálkodás. A hozzávetőlegesen 750 háztartásból csupán 219 csatlakozott a községi szennyvízhálózatra és 55 háztartás esetében a csatlakozás nem is lehetséges (az érintett helyeken nem épült ki a hálózat). A pöcegödörök ürítését jelenleg egy szolgáltató végzi. Az előírásoknak megfelelően a pöce tartalmát a legközelebbi (14 km-re lévő) somorjai szennyvíztisztító állomásra kellene szállítani. Ez nemcsak lassítaná a pöcek ürítését, de jóval megemelné a szállítási költségeket, így a község az említett szolgáltatóval és a Nyugat-Szlovákiai Vízművekkel alternatív megoldáson dolgozik.

A testület kér mindenkit, aki megteheti, hogy csatlakozzon a szennyvízhálózatra, ezzel is segítve pótolhatatlan természeti kincsünk, az ivóvíz védelmét.

Emlékeztetül, a szennyvízhálózatra való csatlakozás akkor is lehetséges, ha a háztartás saját kúttal rendelkezik – tehát nem kötelező az ivóvízhálózatra is csatlakozni. A szennyvízhálózat használatának költségét a vízművek átlagfogyasztás alapján határozza meg, mely jelenleg 34 m³ per személy

per év. 1 m³ szennyvíz elszállítási díja 1 euró körül mozog, tehát az éves költség személyenként hozzávetőlegesen 34 euró. Fontos megjegyezni, hogy magáért a rácsatlakozásért a vízművek nem számláznak költséget, viszont a vezeték kialakításának költségét a háztartások viselik – ez a járulékos, egyszeri költség az elvégzendő földmunkák mértékétől függ.

Usačov Péter

Mi? Hol? Mikor?

2018. augusztus – szeptember – október

■ **Augusztus 3-4. (péntek- szombat):**

Egyházzgellei falunapok

■ **Augusztus 25. (szombat)**

A Gellei Természetbarátok hagyományos turisztikai napja (bővebb információ a szórólapon)

■ **Szeptember 7. (péntek)**

„Deresen is derüsen” – nyugdíjasklubok találkozója a helyi kultúrházban

■ **Szeptember 28. (péntek)**

12.00 Községi nyugdíjas nap

■ **Október 6. (szombat)**

Dunamenti gyalogtúra.

Információ és jelentkezés a kultúrházban

■ **Október 13. (szombat), 9.00**

Gyerekruha vásár a helyi kultúrházban

■ **Október 21. (vasárnap), 16:00**

XVI. Szépen szól a magyar nótá nótáest amatőr nótáénekesekkel

Állandó, ismétlődő programok:

Minden szerdán 18.30-tól meridián torna 3-1-2 torna a helyi kultúrházban.

Könyvtár nyitvatartási ideje:

Szerda: 8.30 – 12.00

13.00 – 17.00

Szombat: 8.30 – 12.00

Visszatekintő...

2017-ben két pályázatot is nyertünk a Bethlen Gábor Alapon keresztül a magyar kormánytól. Az egyik az „egyházgellei I. világháborús emlékmű felújítása” elnevezésű tervezet volt, a másik a Kárpát-medencei Óvodafejlesztési Program. Nagy örömminkre lassan mindkét pályázat megvalósulni látszik. A felújított emlékmű az I. világháborúban meghalt hősi halottainknak állít emléket, míg az óvodafejlesztési pályázat a jövő nemzedéket szolgálja. Erről a szentéletű II. János Pál pápa szép gondolata jut eszembe, aki ezt mondta: „A múltra való emlékezés nem más, mint a jövő iránti elkötelezettség.” Szükségszerű, hogy sose feledkezzünk meg múltunkról, mert csak így leszünk erősek és magabiztosak a jelenben, csak így leszünk képesek arra, hogy céltudatosan tervezzük jövőnket.

Községünk az utolsó magyar király, IV. Károly rendelete alapján 1924-ben emlékművet emeltetett az I. világháborúban meghalt mártírok emlékére, amely falurészek szerint a hősi halottak névsorát is tartalmazza. Az obeliszken a következő meghatározó gondolat olvasható: „NYUGOSZNAK ŐK A HŐSI FIAK, DŰLŐ CSATÁK UTÁN”. Ez az emlékmű is mutatja, elődeink mennyire fontosnak tartották a hősi halált halt fiak, apák iránti tiszteletreméltó megemlékezést. Mi, az utódok sem cselekedhetünk másképp. Amint

lehetőségünk nyílt, pályázatot nyújtottunk be a Bethlen Gábor Alaphoz az „egyházgellei I. világháborús emlékmű felújítása” elnevezésű tervezet megvalósítása céljából. A pályázatot megnyertük, így 1.500 000 Ft összegű vissza nem térítendő támogatást kaptunk a magyar kormánytól. A felújítási munkálatok tavasszal elkezdődtek. A felújított emlékmű ünnepélyes átadását a falunapra tervezzük. Így méltó módon róhatjuk le tiszteletünket az I. világháborúban elesett hősök emléke előtt.

Gelle község polgármestereként fontosnak tartom, hogy fiataljainkat a szülőföld, a nemzetiség iránti szeretetre, ragaszkodásra, múltunk, kultúránk ismeretére és a hagyományörzés fontosságára tanítsuk. Elengedhetetlen, hogy megfelelő, korszerű intézményekben neveljük gyermekeinket, ezért beneveztünk a Kárpát-medencei Óvodafejlesztési Programba. Pályázatunk sikeresnek bizonyult, így 30.000 000 Ft összegű támogatást kaptunk a Bethlen Gábor Alapon keresztül a magyar kormánytól. Mivel a nagybudafai óvoda épülete közel 100 éves, ezért kihasználva a lehetőségeket, elérkezettnek láttuk az időt, az óvoda teljes felújítására és bővítésére. Versenypályázatot írtunk ki, amelyet a CETBAU Kft. nyert meg. A kivitelező cég megfelelő ütemben végzi

a munkálatokat. Elkészítettük a statikai elemzéseket, ennek megfelelően elsősorban a hátsó rész a tartófalig lebontásra került, az alapok megerősítésre kerültek. A hátsó rész új falakat, tetőszerkezetet kapott, az épület gyermekközpontú, a kor igényeinek megfelelő beosztásának köszönhetően bővítésre került. Az új részben kap helyet a jól felszerelt 2 részből álló játszószooba, a tágas alvókuckó, amelyek biztosítják a kellemes légkörben folytatott játékot, foglalkozásokat és a délutáni pihenést. A középső részben található a kisgyermek számára tervezett színes, vidám hangulatot keltő mellékhelyiség. Az utcafront felőli részben ételkiosztást biztosító helyiség, az étkező, valamint az öltöző kapott helyet. A bővítésnek köszönhetően a jövőben 20 gyermek számára nyílik lehetőség az intézmény látogatására. Számításaink szerint szeptember 1-jétől a kisgyermek a már teljesen megújult óvodában kezdhetik a tanévet, ahol minden igényt kielégítő körülményeket tudunk biztosítani az óvodáskorú gyermekeink számára.

Gyakorló apaként fontosnak tartom, hogy kisgyermekünk modern, minden kényelmet biztosító intézményben, szép környezetben töltsék a számukra meghatározó éveiket.

Községünk azon kevés település közé tartozik, ahol adottak a feltételek ahhoz, hogy a fiatal generáció is itt tervezze jövőjét. Ezt mutatja évről évre az újszülöttek száma is, mely visszatekintve az elmúlt évekre nem mutat csökkenést. Fontosnak és időszerűnek tartom, hogy falunk területén is létrehozzunk egy szép játszóteret, ahol gyermekek és szülők egyaránt kellemes, szép környezetben tölthetik el szabadidejüket. A júniusi hónapban megtartott soros testületi ülésen jóváhagyott költségvetés módosítás már tartalmazza az erre a célra szánt összeg elkülönítését is, mely 8500 eurót tesz ki saját forrásból a már beérkezett ajánlatra hivatkozva. A játszótér Gelle központi részén kerül kialakításra a kultúrház és az iskola közti zöldövezeten. A kivitelezés terveink szerint már szeptemberben elkezdődne. További összeget különítettünk el a cséfi kultúrház helyreállítására is. A szükséges munkálatok már folya-

matban vannak és számításaink szerint szeptember végéig befejeződnek. Mint azt már lakosaink is észrevették, a közvilágítás modernizációjának köszönhetően világosabbak lettek az egyes falurészek, az esti órákban biztonságosabbá vált a közlekedés községünk területén. Az elmúlt hónap folyamán új LED világító testekre cseréltettük a már meglévő közvilágítást. Az eddigi sötét pontokat pedig új lámpaoszlopok elhelyezésével tesszük láthatóvá a jövő év elején. A munkálatok folyamán több lakos is a hivatalhoz fordult, hogy észrevételeit elmondja. Szeretnék ezúton köszönetet mondani minden kedves lakónak, aki a megfelelő helyen és időben hozzájárult a tökéletesebb végeredmény eléréséhez. A közvilágítás modernizálása után a hangosbemondók teljeskörű javítására is sor került. A munkálatok jelen pillanatban is folynak, ami okozott és még okozhat pár nyugtalanító percet lakóinknak. Sajnos 2-3 héten keresztül a felújítási munkálatok miatt szünetel a hangosbemondó. Ezek a kellemetlen lépések elengedhetetlenül szükségesek a hatékony eredmény eléréséhez, amellyel lakosaink kényelmét, tájékoztatását próbáljuk megoldani minden rendelkezésünkre álló eszközzel.

Széchenyi István, „a legnagyobb magyar“ közismert idézete így szól: **„Tiszteld a múltat, hogy érthesd a jelent, és munkálkodhass a jövőn.”** A múlt tisztelete, létrehozott értékeink óvása, fejlesztése nagyon fontos számunkra. Hisszük, hogy ha megbecsül-

jük elődeink munkáját, őrizzük hagyományainkat, akkor teremthetünk mi magunk újakat. Olyan hagyományokat, amelyeket majd az elkövetkező nemzedék visz tovább. Községünk polgárai hisznek az összefogás fontosságában. Tudják, hogy mindazt, amit a faluért teszünk, családjukért, jövőnkért, gyermekeinkért is tesszük. Ezen értékek megőrzése miatt alakult ki heves vita a bekertfai lakónegyed kialakításával kapcsolatban. 519 gellei lakos véleménynyilvánításával fejezte ki tiltakozását e kérvény besorolása miatt. Ezt nem hagyhattam figyelmen kívül, hisz elsődleges feladatomban a község érdekének képviselője. A véleménynyilvánításnak köszönhetően 2018. április 24-én a kérvény újratárgyalására került sor. A testület tagjai 5:4 arányban újra elfogadták a kérvény falufejlesztési tervbe való besorolását. A község polgármestereként éltem a törvényadta jogommal, miszerint a Tt. 369/1990-es törvényének 12.§ 6 bek. szerint: *„Ha fennáll a gyanú, hogy a képviselő-testület határozata törvényt sért, vagy a község számára kirívóan előnytelen, akkor a polgármester úgy függesztheti fel annak végrehajtását, hogy nem írja alá azt a 12. § (10) bekezdése szerinti határidőn belül.”* Tehát én ezt a határozatot nem írtam alá, így a kérvény besorolása elutasításra került.

Nem hiszem, hogy falunk nagy ütemben történő növelése a község jelenlegi többségének javát szolgálná.

Az R7-es gyorsforgalmi út körü-

li problémák megoldódni látszanak. 2017-ben és 2018-ban szinte nem telt el úgy nap, hogy ne foglalkoztunk volna az R7-es gyorsforgalmi út körüli bonyodalmakkal. Azon dolgoztunk, hogy a cséfi lakosok számára a biztonságos közlekedés lehetővé váljon. Én a község polgármestereként nyilvánosság előtt többször elmondtam, hogy a lakosok érdekét kell képviselnem, nem hagyhatom, hogy a cséfiak elszakadjanak Gellétől. Egy alul- vagy felüljáró jelentené a megoldást. A gyorsforgalmi út eredeti terveinek többszöri változtatását nem írhattam alá, mivel nem a cséfi lakosok javát szolgálta volna. Mi észrevételeinket elküldtük az illetékeseknek. Hosszú tárgyalások után ígéretet kaptunk a felüljáró megépítésére. A legutolsó tervezet szerint megmaradna a régi cséfi út, amelyre felüljáró épülne az R7-es gyorsforgalmi utat keresztezve, így sikerülne elérnünk a gyalogosok és a kerékpárosok számára a biztonságos átjutást a gellei falurészbe.

Van egy másik, évek óta húzó-dó problémánk, ez nem más mint az ógellei kataszterben található IDOPS CZ Kft. által szorgalmazott munkásszálló kialakításának ügye. A cég képviselői tagadják, hogy ilyen jellegű szándékaik lennének, de a helyszínelést követően egyértelművé vált, hogy az irodahelyiségek átalakítása munkásszálló arculatát mutatja. Sajnos a cég minden törvényadta lehetőséget kihasználva harcol a községgel, hivatkozva a 2009-es falufejlesztési tervre. Számomra a község lakóinak nyugalma a legfontosabb szempont, ezért nem engedhetem, hogy idegen, (külföldről behozott) számunkra ismeretlen személyek a község területén szabadon kószáljanak veszélyeztetve lakosaink békés, mindennapi életét. Minden törvényadta lehetőséget megragadok, hogy ezt megakadályozzam, hisz ez előnytelen lenne falu minden lakója számára.

Gelle polgármestereként fontosnak tartom, hogy falunk arculata megmaradjon, melyhez elengedhetetlen a nemzeti hovatartozásunk, hitünk, hagyományaink, kultúránk ápolása.

Vajas Imre

Születések

A Hírmondó utolsó számának megjelenése óta **Bohunyi Ágnes, Kovács Hanna, Sidó Lotti, Ondriková Zoja, Katona Dorián, Gejdošová Nella, Csánó Zoé, Brunczvik Luca Orsolya, Gogorová Mia, Orem Zselyke** örvendeztették meg szüleiket érkezésükkel.

Gratulálunk!

Házasságkötések

A Hírmondó utolsó számának megjelenése óta **Benyó Nikoletta és Cséfalvay Ottó, Kovács Orsolya és Brunczvik Gergely, Sebők Mónika és Brunczvik György, Hervay Teréz és Wiedermann László, Fodor Orsolya és Kováč Sebastián** fogadtak örök hűséget egymásnak.

Sok boldogságot kívánunk!

Elhalálozás

A Hírmondó utolsó számának megjelenése óta **Balogh Erzsébet, Cséfalvay Katalin, Tóth Mihály, Csánó János, Kánya Mária, Cséfalvay Dénes, Pongrácz János, Ing. Lukáčková Eva, Brunner František, Molnár Ilona** gellei lakosainktól vettünk örök búcsút.

Nyugodjanak békében!

KÖSZÖNETNYILVÁNÍTÁS

*Elment, mert mennie kellett,
de a szíviünk mélyén örökké velünk lesz.*

Hálás szívvel mondunk köszönetet mindazoknak, akik **Pongrácz Jánost** (Zsigát) elkísérték utolsó útjára a gellei temetőbe, sírjára koszorút, virágot helyeztek és fájdalomunkban velünk együtt éreztek.

a gyászoló család

Jubilánsok

*„Nemes szép élethez nem
kellenek nagy cselekedetek.
Csupán tiszta szív és sok-sok szeretet.“
(Pázmány Péter)*

A Hírmondó utolsó számának megjelenése óta 15 szép kerek évfordulónak örvendhettünk. Név szerint: **Polák Magdolna, Bognár László, Mészáros István, Kádek Gábor, Kovács Valéria, Ing. Anton Humeník, Kánya László, Lelkes Rozália, Álló Anna, Álló Ilona, Magyar Erzsébet, Kovács Margit, Horina Mátyás, Pongrácz Mária, Vércse Veronika**

Az ünnepelteknek tiszta szívből gratulálunk, és jó egészséget kívánunk!

Sikeres diákjaink köszöntése

A legsikeresebb tanulóinkat idén is a polgármesteri hivatalban köszöntöttük.

Babaköszöntő

HÍRMONDÓ – Gelle Község Önkormányzatának lapja – Ingyenes kiadvány – Felelős szerkesztő: Bognár Laura, Szerkesztők: Usačov Péter (önkormányzat), Bohony Irén (egyház), Cséfalvay Katalin, Póda Erika, Trencsík Anikó (oktatásügy), Kovačičná Majer Mária, Kovács László (kultúra), Jákli Diana, Póda Mihály (sport) – Cím: Hírmondó, Pósfá 151, 930 34 Holice – E-mail: hirmondo@egyhazi.gelle.sk – Nyomdai előkészítés: Oriskó Norbert, nyomja: Pelikán Kft. (Gelle) – Regisztráció: a SZK Kulturális Minisztériuma, EV 3291/08 ● Vydavateľ: Obec Holice – IČO vydavateľa: 00 305 405 – poradové číslo: 2/2018 – ročník vydávania: 17. ročník – medzinárodné štandardné číslo seriálu (ISSN) 1339-6897 (A megjelent cikkek tartalmáért a szerzők felelnek. A szerkesztőség véleménye nem feltétlenül egyezik meg a cikkekben leírtakkal – A szerk.)